

Handelingen 24 25 - 26 - 27 - 28 - 29

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1988-1989

Vergaderingen van maart 1989

AANPASSING BEGROTING 1988
GOLFTERREIN TE OVERIJSE EN ERUIT VOORTVLOEIENDE VERFRANSING VLAAMS-
BRABANT
EVALUATIE ZGN FOKUS-PROJECTEN
HANDELSRECLAME OP VTM
PROCEDURE EN AFHANDELING DOSSIERS MIJNWERKERSLENINGEN
GEBEURTENISSEN IN IRAN EN TSJECHO-SLOWAKIJE
NIET-UITZENDEN WIELERWEDSTRIJD OMLOOP HET VOLK
WIJZIGING ARTIKEL 2 DECREET 20 MAART 1984 PROCEDURE VAN ONDERZOEK
HOUDING VLAAMSE EXECUTIEVE TO TGV
SOCIAAL CONFLICT PERSONEEL INSTELLINGEN GEHANDICAPTENZORG EN BIJZONDERE
JEUGDZORG
VOORTDURENDE STRIJD BRT-VTM NAV VERSLAGGEVING SPORTMANIFESTATIES
COMPROMIS EG-MINISTERS NOPENS TELEVISIE ZONDER GRENZEN
VERMINDERING AANTAL LESUREN L.O. IN GEMEENSCHAPSONDERWIJS
HUIDIGE WERKING ARGO
BELANGCONFLICT NAV WETSONTWERP VERKIEZING EP
ROL OVAM IN BEHEER HOOG MAEY
IMPLICATIES STAATSHERVORMING WERKING SCK
INSPRAAKPROCEDURE BIJ MER BETREFFENDE SST
EINDREGELING BEGROTING 1981
BIJKOMENDE VOORLOPIGE KREDIETEN VOOR DE MAANDEN APRIL, MEI EN JUNI
OVERDRACHT KVS NAAR' VLAAMSE GEMEENSCHAP
ROL EXECUTIEVE IN BESCHERMING VOLKSGEZONDHEID
VOORSTEL EXECUTIEVE TOT AFBAKENING STEUNZONES IVM HERVORMING EUROPESE
STRUCTUURFONDSEN

Inhoud

Nr. 24

Woensdag 1 maart 1989
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 679

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de kredieten en de beleidscriteria voor het veiliger maken van het verkeer, blz. 679

Vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de gevolgen van de fusie van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen met de Maatschappijen voor Intercommunaal Vervoer van Antwerpen en Gent inzake personeel en financiële middelen, blz. 680

Vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de heropbouw van een spoorwegbrug te Gellik-Lanaken, blz. 680

Vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de aanleg van fietspaden in Vlaanderen, blz. 681

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988 — 9-B (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 682

Sprekers : Minister G. Geens, de heren P. Deprez, verslaggever, G. Verhaegen, A. Denys, A. De Beul, L. Hancké, P. Vangansbeke

Artikelsgewijze bespreking, blz. 693

Interpellatie (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het golfsterrein van Overijse en de eruit voortvloeiende verfransing van Vlaams-Brabant, blz. 696

Sprekers : de heren G. Annemans, D. Vervaet, Minister L. Walt Niel

Indiening van moties, blz. 701

Regeling van de werkzaamheden, blz. 701

Bijlage - Vraag om uitleg (R.v.O. art. 22,12)

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

Vraag om uitleg van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, i.v.m. de geplande evaluatie van de zogenaamde Fokus-projecten, blz. 704

Nr. 25

Woensdag 1 maart 1989
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 707

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 707

Wijziging en verwijzing naar commissie, blz. 707

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 707

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer D. Vervae tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vergunning tot het storten van baggerslib in het Bos van Aa te Zemst, blz. 707

Actuele vraag van de heer H. De Croo tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over onwettige bevorderingen bij het Gebouwenfonds voor de Rijkscholen, blz. 708

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de handelsreclame op de niet-openbare televisievereniging VTM, blz. 710

Actuele vraag van de heer J. Timmermans tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het personeelstekort bij de provinciale directie AROL - Oost-Vlaanderen, blz. 711

Actuele vraag van de heer L. Dhoore tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de procedure voor en de afhandeling van de dossiers inzake mijnwerkersleningen, blz. 712

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het verwerpen van de voorstellen van de Minister door de opvoeders, blz. 712

Verklaring van de Voorzitter

Gebeurtenissen in Iran en Tsjecho-Slowakije, blz. 713

Sprekers : de heren G. Verhaegen, L. Hancké, A. Denys, P. Van Grembergen, J. Geysels, K. Dillen, W. Luyten, Minister G. Geens

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988 — 9-B (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming, blz. 716

Moties tot besluit van de samengevoegde interpellaties van

de heer W. De Vlieghe tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de studie omtrent de in uitzicht gestelde automatisering van gegevens betreffende scholen, personeel en leerlingen

de heer R. Daems tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de studie omtrent de in uitzicht gestelde automatisering van gegevens betreffende scholen, personeel en leerlingen de heer E. Derycke tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de overeenkomst gesloten tussen de Belgische Staat en het Mekanografisch Instituut der Kempen VZW

Hoofdelijke stemming, blz. 717

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Devolder tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het huurcontract met het vakantiecentrum Blutsijde te Bredene

Hoofdelijke stemming, blz. 718

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over nieuwe initiatieven van de Franse Gemeenschapsregering in de Brusselse randgemeenten

Hoofdelijke stemming, blz. 719

Spreker : de heer V. Anciaux

Regeling van de werkzaamheden, blz. 720

Nr. 26

Woensdag 15 maart 1989
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 721

Begroting

Indiening en verwijzing, blz. 721

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 721

Wijzigingen in verwijzing naar commissie, blz. 721

Intrekking, blz. 722

Motie van de Vlaamse Raad

Indiening, blz. 722

Verslagen

Indiening, blz. 722

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 722

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 722

Beraadslagingen van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 722

Opmerking van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 722

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 723

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)
Indiening, blz. 723

Regeling van de werkzaamheden
Aanvulling van de agenda, blz. 723

Vragen (R.v.O. art. 70)
Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de mogelijke bouw van een evenementenhal te Kessel-Lo, blz. 723

Vraag van de heer J. De Roo tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet uitzenden van de wielervedstrijd Omloop Het Volk en het BRT-beleid inzake sportreportages, blz. 724

Vraag van de heer L. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de toekomst van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel en de mogelijke implicaties voor de betrokken Brabantse gemeenten, blz. 725

Voorstel van decreet van de heer R. Van Rompaey c.s. houdende de wijziging van artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek
— 129 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van de heer W. Cortois houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek
— 166 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek
— 187 (1988-1989) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 727
Spreker : de heer G. Verhaegen, verslaggever

Voorstel van decreet van de heer R. Van Rompaey c.s. houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek
— 129 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking, blz. 728

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, L. Hancké, A. Denys en P. Van Grembergen houdende wijziging van het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek
— 187 (1988-1989) — Nr. 1

Artikelsgewijze bespreking, blz. 728

Interpellaties (R.v.O. art. 72)
Interpellatie van de heer G. Janzegers tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Na-

tuurbehoud en Landinrichting, over de houding van de Vlaamse Executieve tegenover de TGV, blz. 729

Sprekers : de heer G. Janzegers, Ministers L. Walt Niel en T. Kelchtermans

Indiening van moties, blz. 732

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het onopgelost sociaal conflict met het personeel van de instellingen voor gehandicaptenzorg en bijzondere jeugdzorg, blz. 733

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heer A. Denys en Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 741

Regeling werkzaamheden, blz. 741

Nr. 27 **Woensdag 15 maart 1989**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 743

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 743

Motie
Indiening, blz. 743

Verzoekschrift
Indiening en verwijzing, blz. 743

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)
Actuele vragen van de heer M. Capoen tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het niet nalaten van de exploitatievoorwaarden bij het klasse 1-stort te Zonnebeke, blz. 743

Actuele vraag van de heer E. Van Rompuy tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de recente discussies tussen BRT en VTM naar aanleiding van de verslaggeving van voetbalwedstrijden, blz. 744

Actuele vraag van de heer E. Derycke tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over schendingen van de regels inzake omroepreclame door de* VTM, de voortdurende strijd met de BRT betreffende sportmanifestaties en de feitelijke alliantie met RTL-TVI, blz. 744

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de gevolgen van het door de EG-Ministers bereikte compromis nopens Televisie zonder grenzen, blz. 746

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet voorhanden zijn van de BLOSO-catalogus betreffende sportkampen en -lessen tijdens de naken- de Paasvakantie, blz. 747

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de vermindering van het aantal lessen lichamelijke opvoeding in de eerste graad van het Gemeenschaps- onderwijs, blz. 748

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de huidige werking van de ARGO, blz. 749

Actuele vraag van de heer H. Van Denderen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de problematiek rond het oostelijk deel van de Antwerpse havenweg, blz. 750

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het uitblijven van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap van het jaar 1989, blz. 751

Motie voorgesteld door de heer E. Beysen betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het wetsontwerp betreffende de verkiezing van het Europees Parlement

— 185 (1988-1989) — Nr. 1

Bespreking, blz. 752
Sprekers : de heren E. Beysen, G. Verhaegen

Voorstel van resolutie
Indiening en voorstel tot spoedbehandeling, blz. 754
Sprekers : de heren G. Verhaegen, A. Denys, E. Beysen

Motie voorgesteld door de heer E. Beysen betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het wetsontwerp betreffende de verkiezing van het Europees Parlement
— 185 (1988-1989) — Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heren G. Verhaegen, L. Hancké, P. Van Grembergen betreffende de verkiezing van het Europees Parlement

Bespreking, blz. 755
Sprekers : de heren L. Dierickx, A. Denys, W. Luyten, L. Hancké, E. Beysen, M. Galle, P. Van Grembergen, G. Annemans

Mededeling van de Voorzitter
Commissie van onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, blz. 761

Voorstel van decreet van de heer R. Van Rompaey c.s. houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek
— 129 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 761

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, L. Hancké, A. Denys en P. Van Grembergen houdende wijziging van het decreet van 20 maart 1984 houdende

vaststelling van de procedure van onderzoek

Hoofdelijke stemming, blz. 762

Motie voorgesteld door de heer E. Beysen betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het wetsontwerp betreffende de verkiezing van het Europees Parlement

— 185 (1988-1989) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 762

Spreeker : de heer L. Dierickx

Voorstel van resolutie van de heren G. Verhaegen, L. Hancké, P. Van Grembergen betreffende de verkiezing van het Europees Parlement

Hoofdelijke stemming, blz. 764'

Spreekers : de heren A. Denys, M. Galle

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting over het golfterrein van Overijse en de eruit voortvloeiende verfransing van Vlaams-Brabant

Hoofdelijke stemming, blz. 765

Spreekers : de heren J. Timmermans, E. Beysen

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer M. Schoeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de rol van de OVAM in het beheer van de Hooge Maey te Antwerpen

Verdaging, blz. 766

Regeling van de werkzaamheden, blz. 766

Nr. 28 **Donderdag 23 maart 1989**
 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 767

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 767

Intrekking, blz. 767

Verslag

Indiening, blz. 767

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 767

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 767

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 767

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminis-

ter van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de aantasting van de fertiliteit door zware metalen en toxische stoffen, blz. 768

Vraag van de heer J. Geysels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de implicaties van de staats Hervorming voor de werking van het Studiecentrum voor Kernenergie, blz. 768

Vraag van de heer W. Van Durme tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het uitblijven van de erkenning van het MPI te Eke, blz. 770

Vraag van de heer A. Beckers tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de mogelijke gevolgen van de aanleg van de SST voor de wetgeving betreffende de ruimtelijke ordening, blz. 770

Vraag van de heer A. Beckers tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de inspraakprocedure bij het milieu-effectrapport betreffende de SST, blz. 771

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 — 12-A (1988-1989) — Nr. 1 — 15-A (1988-1989) — Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof) (Zonder verslag — R.v.O. art. 21, 8)

Algemene bespreking, blz. 772

Spreeker : Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 773

Ontwerp van decreet waarbij bijkomende voorlopige kredieten worden geopend voor de maanden april, mei en juni die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989

— 11-B (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 779

Spreekers : de heren P. Deprez, verslaggever, A. Denys, W. De Vlieghe, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 783

Interpellatie (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer M. Schoeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de rol van de OVAM in het beheer van de Hooge Maey te Antwerpen, blz. 793

Spreekers : de heren M. Schoeters, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 799

Nr. 29 **Donderdag 23 maart 1989**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 801

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer V. Anciaux tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de overdracht van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg van de Stad Brussel naar de Vlaamse Gemeenschap, blz. 801

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de aangekondigde besparingen in de psychiatrie en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse Gemeenschap, blz. 802

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de rol van de Vlaamse Executieve in de bescherming van de volksgezondheid naar aanleiding van de consumptie van met hormonen behandeld vlees, blz. 803

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de invoering van een eenheidsstructuur in het Gemeenschaps-onderwijs, blz. 804

Actuele vraag van de heer L. Brill tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de recente bevorderingsronde in de Vlaamse Administratie, blz. 804

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over het voorstel van de Vlaamse Executieve tot afbakening van de zones die voor steun in aanmerking kunnen komen in verband met de hervorming van de Europese structuurfondsen, blz. 806

Actuele vraag van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over problemen aangaande het Museum voor Hedendaagse Kunst te Antwerpen, blz. 807

Regeling van de werkzaamheden, blz. 808

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 808

Geschillenraad voor niet-openbare televisieverenigingen

Benoeming van een lid, blz. 808

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 — 12-A (1988-1989) — Nr. 1 — 15-A (1988-1989) — Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 809

Spreker : de heer W. De Vlieghe

Ontwerp van decreet waarbij bijkomende voorlopige kredieten worden geopend voor de maanden april, mei en juni die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989

— 11-B (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 810

Sprekers : de heer A. Denys, Minister G. Geens

Hoofdelijke stemming, blz. 811

Spreker : de heer W. De Vlieghe

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer G. Janzegers tot de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer

T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de houding van de Vlaamse Executieve tegenover de TGV

Hoofdelijke stemming, blz. 812

Sprekers : de heren G. Janzegers, G. Verhaegen, A. Denys, A. Beckers, J. De Seranno, J. Geysels, L. Hancké, L. Vanhorenbeek

Moties tot besluit van de interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het onopgelost sociaal conflict met het personeel van de instellingen voor gehandicaptenzorg en bijzondere jeugdzorg

Hoofdelijke stemming, blz. 818

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren P. Van Grembergen, L. Hancké, G. Verhaegen, A. Denys

Vakantiewensen, blz. 820

Regeling van de werkzaamheden, blz. 820

Verzoekschriften (R.v.O. art. 76)

Besluiten, blz. 820

24e vergadering

Woensdag 1 maart 1989
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

O. Lefeber, G. Sprockeels, A. Steverlyncx ; gezondheidsredenen.

H. Candries, M. Desutter ; buitenslands.

R. Blanpain, W. Claes, W. Demeester-De Meyer, E. Flamant, J. Gabriels, M.-P. Kestelijn-Sierens, J. Loones, W. Van Renterghem, F. Willockx ; ambtsverplichtingen.

VRAGEN (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de kredieten en de beleidscriteria voor het veiliger maken van het verkeer

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Didden tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de kredieten en de beleidscriteria voor het veiliger maken van het verkeer.

den tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de kredieten en de beleidscriteria voor het veiliger maken van het verkeer.

De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, via de pers vernemen we dat u te Vroenhoven-Riemst in het midden van dit jaar de herinrichting van een driebaansweg tot een tweebaansweg voorziet, ten einde de zwakke weggebruikers te beschermen.

Mag ik vernemen welke de betekenis is van dergelijke beperkte experimenten ?

Bovendien zijn er talrijke wegen met zwarte punten waartoe het door u voorgestelde experiment niet behoort. In Limburg situeren zich deze zwarte punten in hoofdzaak op de verbinding Lanaken-Maaseik ; Hasselt-Zonhoven-Houthalen-Eksel ; rondom de omleidingswegen te Hasselt, Genk, Lommel en Beringen. Meer bepaald te Zonhoven doen zich grote veiligheidsproblemen voor.

Welke kredieten zullen door de Minister in 1989 besteed worden aan het veiliger maken van de zogenaamde zwarte punten ? Welke beleidscriteria worden er gehanteerd om deze veiligheidswerken uit te voeren ? Zult u met andere woorden meer kredieten besteden aan een verkeersveilig beleid dan zulks tot hiertoe het geval was ? Kan dit met cijfers, liefst per streek, geconcretiseerd worden ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Maastrichtersteenweg te Vroenhoven een typisch voorbeeld is van een doorgaande weg in een kleine kern. Deze verkeersweg is gekenmerkt door een zeer intense lintbebouwing. Vlaanderen kent zeer veel van dergelijke verkeerssituaties. De combinatie van de verkeersfunctie en de verblijfsfunctie van deze weg geven aanleiding tot volgende klachten vanuit de bevolking :

- te veel verkeer, te druk ;
- te hard rijden ;
- onveiligheid voor de voetganger en de fietser ;
- oversteken is gevaarlijk ;
- geen voetgangersvoorzieningen.

Door de werkgroep „Veilig Verkeer Vroenhoven” werd in dit verband een zeer realistische brochure „Wedden dat we het samen veiliger maken” opgesteld. Daarin werd het volgende voorgesteld :

- versmallen van de huidige rijweg van 3 naar 2.
- Aanleggen van fietsstroken met een breedte van 1,75 meter in rode kleur, verkregen door een bestrijking met rode steentjes of een rode slem.
- Aanleggen van een neutrale zone met een breedte van 0,50 meter tussen rijweg en fietspad.
- Aanleggen van voetpaden in samenwerking met het gemeentebestuur van Riemst.

Voor en na de herinrichting zullen snelheidsmetingen worden uitgevoerd in samenwerking met de rijks-wacht ten einde de invloed op het

Sauwens

rijgedrag nader te kunnen onderzoeken.

Dergelijke kleinschalige en weinig kostende ingrepen verdienen onze volledige aandacht en zullen indien zij gunstige resultaten opleveren, systematisch toegepast worden op andere plaatsen. Ik heb inmiddels opdracht gegeven om hetzelfde principe toe te passen op de N2 over een lengte van 1,5 km, op het grondgebied van de gemeente Herent. Deze beslissing werd deze week genomen.

Aangezien wij van gemeentebesturen, plaatselijke actiegroepen, buurtbewoners enzovoort mede naar aanleiding van dit experiment voortdurend aanvragen om toepassing overwegen zullen ongetwijfeld nog andere experimenten volgen. Onder andere het feit dat de Bond van Grote en Jonge Gezinnen via haar plaatselijke afdeling de basis van dit experiment heeft gelegd en het bovendien 100 procent heeft onderschreven beklemt ook juist dat dit geen beperkt experiment is. Integendeel. De verkeersveiligheid heeft inderdaad grote prioriteit. In dit kader zal ik zoals afgesproken de bevoegde Commissie van de Raad op korte termijn mijn beleidsnota voorleggen. Hierbij zullen ook de zwarte punten aan bod komen.

Het is inderdaad mijn wens meer kredieten dan in het verleden te kunnen besteden aan een verkeersveilig beleid.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de gevolgen van de fusie van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen met de Maatschappijen voor Intercommunaal Vervoer van Antwerpen en Gent inzake personeel en financiële middelen

De Voorzitter : Aan de orde is de

mondelinge vraag van de heer Didden tot Minister Sauwens over de gevolgen van de fusie van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen met de Maatschappijen voor Intercommunaal Vervoer van Antwerpen en Gent inzake personeel en financiële middelen.

De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering is bepaald dat de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen met de Maatschappijen voor Intercommunaal Vervoer van Antwerpen en Gent tot één maatschappij zullen worden samengevoegd.

Zelf hebt u zich reeds uitgelaten over deze fusie. Zo wil u onder meer voorzien dat er regionale filialen worden opgericht alsmede dat er een koepelorganisatie tot stand komt. Tevens is het de bedoeling fietsstallen en nieuwe parkeerruimten aan de rand van de grote steden te voorzien.

Mag ik vernemen hoeveel personeelsleden supplementair aan de bestaande provinciale directies van de buurtspoorwegen zullen toegevoegd worden in de zogeheten filialen? Tevens had ik graag vernomen over welke financiële middelen u in 1989 beschikt om vermelde plannen uit te voeren.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, door de regionalisering wordt de oprichting van één Vlaamse Vervoersmaatschappij, bestaande uit een koepelorganisatie en een aantal regionale filialen, mogelijk.

Deze structuur biedt een aantal onmiskenbare voordelen aan de reiziger, zoals eenvormigheid op gebied van tarieven, vervoersbewijzen, procedures, informatie.

Op niveau van de dienstverlening en het commerciële gebeuren, laten deze regionale filialen een goede voeling toe met de markt. Een aantal taken, die efficiënter en rationeler

kunnen gebeuren op een grotere schaal, kunnen georganiseerd worden via de koepelorganisatie.

In het kader van deze herstructurering vindt deze namiddag de installatievergadering plaats van een Stuurgroep, waarin de Directeurs-generaal van de drie betrokken Maatschappijen voor Openbaar Vervoer zijn opgenomen, en van vier werkgroepen, die de deelproblemen op korte termijn moeten oplossen. In relatie tot de voorgaande antwoorden, is het op dit ogenblik voorbarig om reeds nauwkeurige inlichtingen te verstrekken in verband met personeelszaken.

Gezien de begroting 1989 nog niet is goedgekeurd door de Vlaamse Raad, dienen de vastleggingen te gebeuren ten laste van de bij wet geopende voorlopige kredieten.

Pas na de goedkeuring van de begroting kan worden bepaald welke financiële middelen voor 1989 hiervoor beschikbaar zijn.

Het ligt in elk geval in mijn bedoeling om ruimere budgetten voor de kwaliteitsverbetering van het openbaar vervoer in de Vlaamse Regering te bepleiten.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de heropbouw van een spoorwegbrug te Gellik-Lanaken

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Didden tot Minister Sauwens over de heropbouw van een spoorwegbrug te Gellik-Lanaken.

De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ten gevolge van de verbredingswerken van het Albertkanaal zal te Gellik-Lanaken een spoorwegbrug verdwijnen. Uw dien-

Didden

sten hebben zich bereid verklaard deze brug te heropbouwen. Alzo wordt dit opgenomen in het driejarenprogramma. Dat hebben wij tenminste bij de bespreking van de begroting Openbare Werken in de Senaatscommissie kunnen vernemen.

Mag ik vernemen welke het geraamde bedrag is voor deze bouwwerken, in welke begroting welk bedrag is ingeschreven en wanneer deze werken zullen aanbesteed worden ?

Ter inlichting van de collega's wil ik stellen dat deze brug haar belang heeft in het kader van de inter-city die nog niet is gerealiseerd maar werd tot stand gebracht bij het opmaken van de IC-IR-plannen en dit met betrekking tot de verbinding Antwerpen-Hasselt-Maastricht-Aken-Kuilen.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, als antwoord op de bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in het kader van de modernisering van het Albertkanaal ook de sectie van het kanaal ter hoogte van de spoorwegbrug te Gellik-Lanaken zal verbreed worden. Hierdoor zal de huidige spoorwegbrug moeten worden afgebroken. Of ook herbouw van de brug noodzakelijk zal zijn is afhankelijk van de beslissing die door de NMBS met betrekking tot deze spoorlijn zal worden ingenomen. Het toekomstig statuut dat aan de spoorlijn zal worden gegeven wordt thans door de NMBS onderzocht. Dit zal desgevallend ook een belangrijke invloed hebben op het ontwerp.

Voor de regelen van de technische, financiële en administratieve aspecten verbonden aan de bouw van de nieuwe spoorwegbrug, zal tussen het Vlaamse Gewest en de NMBS een overeenkomst moeten worden afgesloten. De studie van het kunstwerk zal naar analogie met gelijkaardige projecten door de NMBS worden uitgevoerd.

Nadat de overeenkomst tussen de beide hogergenoemde partijen is af-

gesloten, kan de aanbesteding van het project uitgeschreven worden. De uitgave hiervoor wordt in eerste benadering begroot op 200 miljoen frank en is aan te rekenen op de begroting van mijn departement.

Het project moet gezien worden in het kader van de modernisering van het ganse kanaal. Het tijdstip waarop het kan geprogrammeerd worden is afhankelijk van de vordering van de studie en de budgettaire mogelijkheden. Op heden mag de realisatie van het werk ten vroegste voor de tweede helft van 1990 of 1991 in het vooruitzicht gesteld worden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de aanleg van fietspaden in Vlaanderen.

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Didden tot Minister Sauwens over de aanleg van fietspaden in Vlaanderen.

De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in het kader van bezoeken aan diverse gemeenten in het Vlaamse land heeft de Minister blijkbaar de gewoonte aangenomen als een soort Vlaamse Sint-Nicolaas op te treden. Alzo werd aan een groep betogende fietsers veilige fietspaden beloofd langs de Turnhoutsebaan te Zoersel.

Mag ik vernemen of er met betrekking tot de bescherming van de zogenaamde zwakke weggebruikers, verhoging van kredieten is voorzien ?

Ik heb reeds een gedeeltelijk antwoord daarop gekregen, maar het was weinig concreet.

Welk bedrag zal er besteed worden aan de fietspaden in de loop van het jaar 1989 ?

Heeft de Minister in het algemeen de intentie om met betrekking tot de verkeersveiligheid een aantal criteria te bepalen ?

Uit het eerste antwoord van de Minister heb ik dat niet begrepen. De criteria zijn verspreid over verschillende actiegroepen en worden bepaald volgens de activiteiten van die actiegroepen op de activiteiten van de diverse bonden van de jonge en grote gezinnen. Veel tellingen en vaststellingen van de commissies in verband met ongevallen in het verkeer geven cijfers die onrustwekkend zijn, ook in Limburg.

Ik vraag dus aan de Minister of hij de Vlaamse Raad hierover concreet kan informeren.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de heer Didden heeft een aantal bedenkingen geformuleerd die niet in zijn schriftelijke vraag waren vervat. Ik wil er nochtans onmiddellijk op antwoorden. De dossiers die werden besproken en zo snel mogelijk voor uitvoering werden doorgegeven, zijn tot stand gekomen in overleg met de Administratie. De werken kunnen worden uitgevoerd binnen het budget van onderhoudskredieten die jaarlijks in de verschillende Vlaamse Provincies door de Dienst Openbare Werken worden bepaald. Het is erg belangrijk dit te weten. Bovendien is het ook niet zo maar een uitvindsel ; het dossier van Vroenhoven lag al maanden op tafel — ook bij mijn voorganger — en het dossier van het fietspad Schilde-Zoersel kent ook reeds een lange voorgeschiedenis.

Belangrijk bij het opstarten van dit departement en voor de nieuwe Vlaamse regionalisatie, was dat wij konden zorgen voor continuïteit. Dat betekent dat wij onmiddellijk een aantal beslissingen moesten nemen om voldoende kredieten te voorzien opdat de werkzaamheden op het terrein konden voortgaan.

Inderdaad, wanneer ik mijn beleid meer oriënteer naar het aspect verkeersveiligheid, dan is dit een doel-

Sauwens

bewuste keuze die niet alleen volledig past in het beleid zoals het door de Vlaamse Executieve in de Regeeringsverklaring is opgezet, maar tevens in wat ikzelf wil uitbouwen in het kader van het Regeerakkoord. Trouwens, in de Commissie van de Vlaamse Raad, waar u lid van zijt — u kon echter niet aanwezig zijn op de installatievergadering — heb ik meegedeeld dat ik, in overleg met de Voorzitter en voorafgaandelijk aan de besprekingen van de begroting, een aparte commissievergadering, zal beleggen, waarin ik de onderdelen verkeersveiligheid, en infrastructuur volledig zal opnemen. Ik zal mijn beleidsvisie toetsen aan hetgeen leeft binnen de Vlaamse Raad. Ik denk dat wij aldus tot een positieve samenwerking kunnen komen.

In verband met de concrete vraag van de heer Didden kan ik het volgende meedelen.

Zoals u ongetwijfeld weet, zijn de fysische programma's van het Bestuur der Wegen, thans onderwerp van bespreking voor de begroting 1989. In het Regeerakkoord is duidelijk gesteld dat op het vlak van weginfrastructuur namelijk de bevordering van de veiligheid met bijzondere aandacht voor de meest kwetsbare weggebruikers voorop staat. De veiligheid van de zwakke weggebruikers, zoals fietsers en voetgangers, zal in even grote mate worden gestimuleerd door de uitbouw van een aangepast fietspadnet en de aanleg van een betere infrastructuur voor de voetganger.

In dit verband is het nogal logisch dat de kredieten zullen moeten worden opgetrokken voor dit soort werken. De criteria in verband met de verkeersveiligheid zullen onderdeel uitmaken van meerdere aspecten die betrekking hebben op mijn beleidsnota, zoals ik reeds zei.

Wat betreft het concrete geval van het fietspad op de N12 Schilde-Zoersel-Westmalle heb ik aan de Administratie de opdracht gegeven de onteigeningen te verwezenlijken, om aldus het fietspad aan te leggen tussen de

km-punten 14,200 en km 18,800, dus over een lengte van plusminus 45 km.

Door mijn diensten werd reeds een opmeting uitgevoerd van de bestaande toestand op het hele traject. De gemeente Zoersel heeft in januari 1989 haar planning aangaande rioleringen ter kennis van mijn diensten gebracht.

In een eerste fase zullen dan ook op het grondgebied van Zoersel tussen de afstandpunten km 14,200 en km 18,800 de onteigeningsplannen worden opgemaakt. De onteigeningen voor het uitvoeren van vrijliggende fietspaden op dit vak kunnen worden geschat op 40 miljoen; het uitvoeren van de werken zelf worden geraamd op 33 miljoen F. Het is na de voltooiing van de onteigeningen dat kredieten zullen worden uitgetrokken voor de uitvoering.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988 — 9-B (BZ 1988) - Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988.

De algemene bespreking is geopend.

‘De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Deprez, verslaggever, voor zijn uitvoerig verslag namens de Commissie voor de Financiën en Begroting.

Bij de aanvang van de bespreking van de begroting van de Vlaamse Ge-

meenschap wil ik graag een korte toelichting verstrekken.

Het begrotingstekort voor 1988, inbegrepen de tekorten van voorgaande jaren, bedroeg 2,125 miljard F. samengesteld als volgt : tekort op de initiële begroting 946 miljoen, netto bijkredieten, 1,179 miljard of in totaal dus 2,125 miljard. Op die manier werd de begroting door de vorige Executieve ook ingediend. Ten gevolge echter van de wijziging in de samenstelling van de Vlaamse Executieve zijn een aantal amendementen noodzakelijk geworden. Ook werden een aantal beslissingen genomen die door middel van amendement op het bijblad werden ingeschreven en die ook het voorwerp hebben uitgemaakt van de bespreking. Daarbij waren vermeld, ten eerste, de inrichtingskosten van de nieuwe ministeriële Kabinetten. De Executieve werd immers verruimd wat uiteraard niet was voorzien in de oorspronkelijke begroting. Ten tweede, is er een bijkrediet voor het Fonds voor Innovatie en Technologie, het zogenaamde FIT. Dit krediet is bestemd voor de financiering van de overname door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij van Vlaanderen van het aandelenpakket in Barco dat in handen was van ACEC. U weet dat gisteren de hele operatie met succes werd bekrond. Wij zijn gekomen tot de oplossing die wij op het oog hadden, namelijk tot een grote Vlaamse elektronikaholding bestaande uit verschillende elementen. U hebt daarover vandaag in de pers een uitgebreid verslag kunnen lezen. Tenslotte zijn er een aantal kleine technische aanpassingen gebeurd. Onder andere voor laattijdige facturen van vorige jaren ten bedrage van 1,3 miljoen. Zo komen wij tot een totaal netto bijkredieten van 1,120 miljard. Wanneer u dit alles voegt bij de oorspronkelijke begrotingstekorten komt u tot 3,245 miljard F.

Tevens dienen wij rekening te houden met een bedrag van 241 miljoen overgedragen ordonnanceringskredieten, die werden geannuleerd.

Ondanks het aangepast begrotingstekort van circa 3 miljard 245 miljoen F., min de annulaties ten bedrage van

Geens

241 miljoen, vertoont de gecorrigeerde toestand van de rekening courant van de Vlaamse Gemeenschap bij de Nationale Thesaurie op 31 december 1988, een overschot van 3 miljard 50 miljoen. Bijgevolg kan men de vraag stellen hoe het komt dat een aangepast begrotingstekort van circa 3 miljard in de Thesaurie in een overschot resulteert voor hetzelfde bedrag. Deze 3 miljard geven de realiteit weer van de betalingen, die op dat ogenblik werden gedaan over de Nationale Thesaurie en boekhoudkundig een saldo geven bij onze ontvangsten, verhoogd met de ontvangsten, die wij van de centrale staat nog moeten ontvangen.

De centrale staat is regelmatig in vertraging en deze vorderingen dienen in het bilan te worden opgenomen.

Wanneer wij daartegenover de uitgaven plaatsen bekomen wij een overschot van circa 3 miljard 50 miljoen. Dit is een belangrijk cijfer. Van waar komt het verschil van 6 miljard ? Welnu, wij verwachten een meerontvangst van 1 miljard betreffende het geristorneerde gedeelte van het kijken luistergeld. Zoals u weet, heeft er ter zake een grootscheepse operatie plaatsgehad, waarbij een aantal niet betaalde bijdragen van het kijk- en luistergeld werden geïnd. Deze bedragen worden ons thans ingevolge het percentage van de ristornering overgemaakt.

Heel wat ontvangsten liggen eveneens hoger, zoals bijvoorbeeld bij de registratierechten, maar deze werden ongedaan gemaakt door de minderontvangsten op andere middelenposten. De milieuheffingen bleven beneden het peil dat in de begroting werd geraamd. Dat probleem dienen wij grondig te onderzoeken teneinde na te gaan of de milieuheffingen ook worden geïnd, wat niet altijd gebeurt.

Tenslotte is er nog een belangrijk punt, namelijk het ongebruikt blijven van meer dan 5 procent betalings- en ordonnanceringskredieten, zijnde gesplitste kredieten. Dat geeft ongeveer 5 miljard F. In verband met dit laatste punt wijs ik erop dat de saldi van de gesplitste ordonnancerings-

kredieten ieder jaar, op basis van een bijzondere bepaling, naar het volgend begrotingsjaar worden overgedragen. Dat heeft de door mij aangehaalde toestand voor gevolg. Daaraan dient evenwel vanaf 1989 een einde te komen. Wanneer wij deze gesplitste ordonnanceringskredieten overdragen kunnen in verband met bepaalde artikelen grotere betalingen worden verricht dan in het krediet is voorzien. Bijgevolg leg ik er de nadruk op dat wij vanaf 1989 op het gebruik van deze kredieten strikt moeten toezien en de ordonnanceringskredieten van de gesplitste kredieten nauwkeurig ramen.

Wij moeten ernaar streven dat het volume van een eventuele overdracht naar 1990 tot het strikte minimum wordt beperkt.

Het past op dit ogenblik de stand van zaken weer te geven. Behoudens de zaken die wij thans nog niet kennen, stellen wij bij het opstellen van de begroting voor 1989 vast, dat onze Thesaurie grosso modo over verscheidene jaren een boni vertoont. Inzake de begroting voor 1989 is de voorbereiding op het vlak van de administraties volop aan de gang. Volgens de voorziene kalender zullen wij medio maart, dus nog vóór Pasen, op het niveau van de Kabinetten de bilaterale besprekingen afronden.

Hierbij zullen wij, in het kader van wat ik zoëven schetste, rekening moeten houden met de volgende punten : ten eerste, welk bedrag dient in 1989 te worden voorzien om de hangende en/of door de nationale overheid overgedragen verbintenissen te kunnen uitvoeren, dit bij ongewijzigd beleid ;

ten tweede, in welke mate wijken de uitgaven bij ongewijzigd beleid af van wat wij reeds in de ontwerp-begroting van 1989 hebben voorzien — hetzij voor de oude, hetzij voor de nieuwe bevoegdheden — zoals de basisbedragen in de bijlage van de verslagen van de financieringswet werden samengeteld, 'hetgeen nadien globaal in de wet wordt overgenomen ;

ten derde, welke is de weerslag op de begroting 1989 van de nieuwe- of

beleidsinitiatieven, die de Executieve zich voorneemt te treffen, ten einde het Vlaams Regeerprogramma uit te voeren ;

ten vierde, welke ombuigingen zijn eventueel nodig om binnen de toepassing van de in het Regeerprogramma opgenomen begrotingsnorm te blijven. Wij moeten namelijk de bedragen, opgenomen in de financieringswet, scrupuleus respecteren. Het tekort dat daarin werd voorzien bedraagt circa 23 miljard. Dit tekort werd in het schema voorzien, bovendien werden er daarvoor naar de toekomst toe, middelen ingeschreven. Verder mogen wij echter niet gaan ; wij moeten tot een uiterst strikte budgettaire politiek komen.

Wanneer de resultaten van dit onderzoek zullen bekend zijn, zullen wij de beslissingen in één ontwerp-decreet formaliseren. Dit decreet zal de uitgaven vermelden voor de begroting 1989. Dit ontwerp zal in de Vlaamse Raad zo spoedig mogelijk na het Paasreces worden ingediend, na de finale bespreking door de Ministers in de Executieve.

Op die manier zal de Vlaamse Raad zo snel mogelijk en volledig geïnformeerd zijn over het resultaat van de exhaustieve begrotingscontrole, die wij thans doorvoeren met het oog op de ernstige opmaak van de begroting 1989. Zij moet trouwens de basis vormen van onze budgettaire politiek voor de komende jaren.

Bovendien zal de Raad zich moeten buigen over de wijze waarop deze globale uitgavenbegroting zal moeten worden behandeld. Momenteel is er nog maar één Vlaamse Administratie ; er zijn twee Departementen, waarvan één volledig en het andere grotendeels, wat de Vlaamse aangelegenheden betreft, zal worden overgeheveld. Er is dus een globale voorlopige regeling, in afwachting dat wij volgend jaar tot een definitieve begrotingsstructuur zullen komen.

Het zou vanzelfsprekend eenvoudiger zijn geweest in een decretale bepaling, voor de begroting 1989, alles over te nemen ; dit is wat bij de Franstaligen is gebeurd. In dat geval hadden wij nu reeds een ontwerp-decreet

Geens

kunnen indienen. Dit zou echter geen ernstig werk zijn geweest. Inderdaad, wij hadden dan vlug moeten vaststellen dat, langs bijbladen en dergelijke, de begroting zou moeten worden aangepast.

Wij willen op een ernstige manier de begroting 1989 opmaken. Vóór einde april zal de Raad worden gevat door de beslissingen die door de Vlaamse Raad werden getroffen. Op dat ogenblik is er een vaste startbasis naar de toekomst toe.

Mijns inziens was het niet onbelangrijk u deze toelichting te geven. In feite is het de eerste keer dat wij in de Vlaamse Raad een bijblad in zijn geheel bespreken. Gewoonlijk gebeurt dit samen met de nieuwe begroting. Nu is dit niet het geval. De Commissie voor de Financiën en ook andere Commissies hebben daaraan aandacht besteed. Er werden minime wijzigingen aangebracht, die ik reeds bondig heb toegelicht. Wij werken aan een vertrekbasis, met het oog op een ernstige begrotingspolitiek voor de toekomst.

Dit is enige bijkomende informatie in verband met het lijvig verslag dat werd uitgebracht door de heer Deprez. Ik ben zeer graag bereid te antwoorden op de vragen die door de Vergadering zullen worden gesteld.

De Voorzitter : De heer Deprez, verslaggever, heeft het woord.

De heer Deprez, verslaggever, (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, ik zal zeer kort zijn aangezien mijn werk werd overgenomen door de Voorzitter van de Vlaamse Regering. Ik kan enkel onderstrepen dat er over het ontwerp van decreet tot aanpassing van de begroting 1989 een vrij uitvoerige bespreking werd gevoerd. Nadat er in de Commissie van Financiën en Begroting aanvankelijk een discussie was over de waarde van de reeds eerder ingediende begroting voor 1989 bleek uit de algemene bespreking wat de Voorzitter van de Vlaamse Regering daarnet heeft gezegd, namelijk dat er bij het oorspronkelijk ontwerp van aanpassing van de begroting 1988 een netto bij-

krediet nodig was van 1 miljard 179 miljoen F. en dat daarmee het tekort over de begroting 1988 gebracht werd op 2 miljard 125 miljoen F., een cijfer waarvan men zei dat dit het laagste deficit was in de geschiedenis van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Er werden echter door de Executieve amendementen en zelfs subamendementen ingediend die verband hielden met de herschikking en de uitbreiding van de Vlaamse Regering op 18 oktober 1988. Ook voor de overname vanwege ACEC van Barco-aandelen door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen was een bijkomend krediet van één miljard nodig. Deze twee elementen hadden tot gevolg dat het totaal aan netto bijkredieten 2 miljard 999 miljoen bedraagt of 1 miljard 120 miljoen meer dan aanvankelijk werd voorzien. Het deficit over 1988 is dus niet meer het laagste uit de geschiedenis maar wel het derde laagste.

Belangrijk is te onderstrepen dat de werkzaamheden in de Commissie voor de Financiën en Begroting worden bijgewoond door een afgevaardigde van het Rekenhof die telkens opnieuw opmerkingen formuleert naar aanleiding van de op tafel liggende kredieten, cijfers, aanpassingen enzovoort. Ik erken dat dit voor de parlementsleden een grote geruststelling is omdat zij op die manier bijkomende inlichtingen krijgen en aanvullende inzichten kunnen verwerven. Dat geeft ons een zekerheid dat alles zo goed mogelijk en in alle duidelijkheid verloopt. Met de opmerkingen wordt in de meeste gevallen rekening gehouden door de Vlaamse Executieve. Andere punten worden verwezen naar de subcommissie voor Financiën en Begroting. In die context wil ik vermelden dat op voorstel van het Rekenhof de Voorzitter van de Vlaamse Regering, tevens bevoegd voor Begroting en Financiën, heeft toegezegd dat de begrotingsberaadslagingen vlugger dan tot nu toe het geval was aan het Rekenhof zullen overgemaakt worden dankzij een reorganisatie in de werkwijze.

Dit is wat ik namens de Commissie

voor Financiën en Begroting naar voren wou brengen, mijnheer de Voorzitter.

Dit ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting 1988 werd door de Commissie aangenomen. Ik hoop dat ter zake nog vragen zullen worden gesteld zodat de bevoegde Minister aanvullende antwoorden zal kunnen geven. (*Algemeen applaus*)

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, geachte collega's, in naam van mijn fractie wil ik een zeer korte toelichting bij de aanpassing van deze begroting geven. Wij worden geconfronteerd met de laatste begroting waarop het financieringsstelsel van 1980 van toepassing is.

Het begrotingstekort voor 1988 bedraagt slechts 3,2 miljard, wat neerkomt op 3,5 procent van de middelen. Wanneer men de vorige jaren bekijkt, stelt men vast dat de Vlaamse Gemeenschap een zeer goed budgettair beleid heeft gevoerd. Bovendien vermeldt de Regeringsverklaring zeer duidelijk dat men dit orthodox budgettair beleid ook verder wenst te zetten. Ikzelf heb bij de bespreking van de financieringswet in de Senaat herhaaldelijk gezegd dat het begrotingsbeleid tijdens de voorbije jaren gevoerd door de respectievelijke Vlaamse Ministers van Financiën, model heeft gestaan voor de wijze waarop ook de financiering met een kleine begroting, namelijk ongeveer 90 miljard F., kan worden gevoerd. Aan degenen die beweren dat wij in de Vlaamse Raad het begrotingsbeleid niet op een behoorlijke wijze zouden voeren, antwoord ik dat deze voorbije jaren ons kunnen geruststellen, dat de Vlaamse Gemeenschap de nodige discipline kan opbrengen.

Zoals de Voorzitter daarstraks heeft gezegd, zal de komende bespreking over een nieuwe begroting moeten worden gekaderd in een totaal nieuw financieringsstelsel, met nieuwe structuren. Dat betekent trouwens een grote stap vooruit naar een echte

Verhaegen

federale structuur, waarnaar iedereen, in alle partijen, reeds vele jaren streeft.

Mijns inziens is het nieuwe financieringsstelsel geslaagd in twee grote opdrachten. Enerzijds bereikt het een evenwicht tussen de financiële autonomie van de Gemeenschappen en de Gewesten en — wat eigen is aan onze federale structuur — de noodzaak van een omkeerbaar solidariteitsmechanisme, gebaseerd op objectieve criteria. Anderzijds vermijdt het systeem dat de autonomie van de Gemeenschappen en de Gewesten het behoud van de economische en monetaire unie in gevaar zou brengen. Dit laatste principe zullen wij nog veelvuldig ontmoeten omdat het een sleutel is, een fundamenteel beginsel van het nieuwe financieringsstelsel.

Niet alleen is er volgens de nieuwe wetgeving in verband met de bevoegdheden een belangrijke toename van de middelen, maar vooral is er een grondige wijziging in de structuur van de middelenvoorziening zelf. De financiële middelen bestaan nu overwegend uit het toegewezen gedeelte van de opbrengst van belastingen en heffingen.

Voor de Gewestmateries en voor de andere materies van de Gemeenschappen dan het onderwijs, past het nieuwe systeem de derivatieregel toe : na de overgangperiode zullen de inkomsten recht evenredig zijn met de opbrengst van de personenbelasting .

Voor de Gewesten wordt het systeem vanaf 1990 gecorrigeerd door een solidariteitsmechanisme dat de hoofdelijke fiscale draagkracht als criterium heeft.

Het onevenwicht tussen de middelen die de deelgebieden per inwoner krijgen wordt opgeheven. De betwiste verdeelsleutels voor de dotaties worden uitgeschakeld. Ik ga ermee akkoord dat wij geen fiscale autonomie krijgen. De eigen financiële autonomie is evenwel versterkt. Het pakket van de toegewezen middelen kan niet meer worden gewijzigd tenzij met

een tweederde meerderheid, en bijgevolg zal daarover niet elk jaar opnieuw discussie ontstaan. Nog belangrijker is dat deze middelen globaal worden toegewezen zodat wij in de Vlaamse Gemeenschap zelf kunnen herverdelen en prioriteiten vastleggen.

Deze financiële middelen zijn niet gering. Hierin ligt het grote verschil tussen de begroting 1988, 93 miljard, waarvan wij vandaag de aanpassing bespreken en de nieuwe begroting voor 1989, 324 miljard, die wij over een paar weken zullen bespreken. De Vlaamse begroting is dus niet langer een minderheidsbegroting.

Ik doe drie suggesties.

De recente staats hervorming wijzigt de aard en de samenstelling van de nieuwe Vlaamse begroting grondig. In het advies van de SERV wordt vermeld dat het relatief belang van de eigenlijke overheidsbestedingen, lonen, wedden en werkingskosten, en kapitaalverrichtingen sterk toeneemt. Door de recente overdracht van bevoegdheden zullen zij een groter deel uitmaken van de totale begroting dan tot nu toe het geval was. Daarom suggereert de SERV, en ik ben het daarmee eens, een groter belang te hechten aan de sociaal-economische impact van onze eigen Vlaamse begroting. Ik pleit dus voor een fundamenteel begrotingsdebat in het voorjaar, zoals de Voorzitter van de Executieve heeft aangekondigd, met de klemtoon op een globale visie. Wij zullen onvermijdelijk rekening moeten houden met een overgangperiode van tien jaar. Bij het uittekenen van de eerste lijnen van deze nieuwe begroting zullen we vooral prioriteiten moeten stellen en rekening moeten houden met een spreiding van de financiële middelen, niet jaar per jaar, maar met een ingebouwd financieringsmechanisme dat loopt over tien jaar en verder. Dit wordt geen gemakkelijk debat ; de cijfers — 23 miljard deficit — bewijzen dat. Ik hoop dat u er met uw collega's in slaagt om ook in de Vlaamse Raad een reëel gesprek te voeren.

Ik wijs trouwens op de belangrijke discussie in de Kamer, die ook in de Senaat zal worden gevoerd, over een

globale wijziging van de begrotingstechniek. Wat dat betreft is de Vlaamse Raad de nationale Kamers eigenlijk voorafgegaan. Wij hebben reeds een globale middelen- en uitgavenbegroting. Sommige collega's aarzelen elk jaar opnieuw een beetje en zeggen in de diverse commissies dat zij geen kans krijgen om werkelijk te amenderen, omdat alles uiteindelijk naar de Commissie voor de Financiën moet worden gestuurd. Persoonlijk begrijp ik deze opmerkingen, maar vind ze niet essentieel. Met een globaal gesprek over de totale ontvangsten- en uitgavenbegroting gaan wij de goede richting uit. Dit principe wordt overigens ook door de nationale overheid nagevolgd.

Ik wijs de Voorzitter van de Executieve, die tegelijkertijd Minister van Financiën is, toch op de belangrijke gevolgen voor onze begroting van een eventueel overnemen van de begrotingstechniek van de nationale Regering. Voor de begrotingstechniek zijn wij nog steeds aan de nationale wetten onderworpen. Wij hebben deze techniek bij de Grondwetswijziging automatisch overgenomen. Hetzelfde geldt voor onze betrekkingen met het Rekenhof. Het is dus bij het opmaken van de nieuwe begroting heel belangrijk na te gaan wat het nationale Parlement in dit verband doet, want dat heeft een rechtstreekse weerslag op de techniek en de wijze van bespreken van de Vlaamse Raad.

Geachte collega's, dit waren enkele algemene suggesties bij wat op het ogenblik niet zo belangrijk is, namelijk deze laatste aanpassing van de begroting 1988 in het oude stelsel. *(Applaus)*

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, vooreerst wil ik de Minister danken voor de uitleg die hij heeft verstrekt. Hij heeft van die gelegenheid gebruik gemaakt om de huidige thesaurietoestand mee te delen. Dit was zeer interessant. Ik meen dat dit ertoe bijdraagt om de besprekingen hier in openbare vergadering interessanter te maken. Het is misschien spijtig dat hij daardoor in

Denys

feite het gras van onder de voeten van de verslaggever, de heer Deprez, heeft gemaaid.

Minister G. Geens : Onze collega heeft een uitstekend verslag gemaakt.

De heer A. Denys : Inderdaad. Ik heb enkel gezegd dat uw uiteenzetting een beetje het gras onder zijn voeten heeft gemaaid, maar wij moeten het er bij nemen omdat mijns inziens uw betoog dit debat heeft verrijkt.

De Minister heeft het verschil aange- toond tussen de begrotingssituatie en de thesauriesituatie. Het wijst op het zeer voorzichtig thesauriebeleid dat de jongste jaren, en niet enkel de jongste zes maanden, werd gevoerd. Mijns inziens mag dit, ter gelegenheid van deze bespreking, worden benadrukt.

Vooraleer inhoudelijk in te gaan op de discussie rond het bijblad wens ik het toch even te hebben over wat de heer Verhaegen hier zo pas heeft gezegd. Hij heeft een interessante uiteenzetting gehouden over de financieringswet en de gevolgen ervan voor de toekomstige begroting.

Vooreerst wil ik doen opmerken dat ik het spijtig vind dat collega Verhaegen pas nu de problematiek in de Vlaamse Raad naar voren brengt. Wij hebben gepoogd, vóór de uiteindelijke beslissing op het nationale vlak werd genomen, hier de discussie over de financieringswet en de gevolgen ervan, over de solidariteitstransferenstroom op gang te brengen. Alhoewel ik niet kan akkoord gaan met de inhoud van het betoog van de heer Verhaegen — dat zult u wel begrijpen — vind ik het jammer dat pas nu de CVP in de Vlaamse Raad deze discussie aandurft. Het doet mij denken aan wat men nu zegt in verband met de voorstellen van CVP-collega Gijs inzake de paritaire samenstelling van de Senaat. Blijkbaar hebben de Vlamingen schrik van hun eigen schaduw vermits zij pas over moeilijke materies durven spreken wanneer de feiten achterhaald zijn. Met de toekomst voor ogen hoop ik dat wij,

vooraleer een beslissing op nationaal vlak wordt genomen, het zullen aandurven er in de Vlaamse Raad over te spreken.

De heer G. Verhaegen : Wij hebben de voorbije jaren een aantal suggesties gedaan met betrekking tot de tekorten van de huidige begrotingstechniek. Als u in de Parlementaire Handelingen van de laatste vijf jaar mijn uiteenzetting bij de begrotingen naleest, zal u mijn suggesties, die ik in dat verband heb gedaan, kunnen nalezen. Ik denk bijvoorbeeld aan het voorstel van Minister Geens in verband met een stelsel van opcentiemen, dat trouwens nauw aanleunt bij wat wij nu terugvinden. Wat ik vandaag zeg is niet nieuw. Het is de bevestiging van wat reeds meermaals in de Vlaamse Raad naar voren is gebracht.

De heer A. Denys : Ik heb het niet over begrotingstechnieken, maar over de financieringswet. Ik ga akkoord met uw begrotingstechnieken ; dat hebt u reeds verscheidene malen opgemerkt, ook vandaag. Inzake de financieringswet gaat het fundamenteel over het feit dat er ruim de tijd was tussen het bekendmaken van het ontwerp en de behandeling ervan in het nationaal Parlement om over deze fundamentele wet in de Vlaamse Raad een debat te houden.

De heer Deprez heeft duidelijk gezegd dat dit niet het laagste begrotingstekort uit de geschiedenis van de Vlaamse Regering is. Dat zou het wel geweest zijn indien men sedert 18 oktober geen extra-bijkredieten had aangegaan. Indien men het beleid, voortvloeiend uit het CVP-PVV-akkoord ook na 18 oktober had doorgezet, dan zou sedert het afzonderlijk werken van de Vlaamse Regering het laagste begrotingstekort zijn behaald.

De besprekingen in de Commissie hebben ons geleerd dat er op dit ogenblik zeer grote verwarring bestaat inzake het te voeren begrotingsbeleid. Ik had de indruk dat de heer Geens als nieuwe verantwoordelijke voor Financiën en Begroting, de kool en de geit tegelijk wil besparen. Hij klampte zich enerzijds vast aan het vroegere orthodox budgettaire beleid en anderzijds gaf hij voor een stuk

toe aan de nieuwe accenten van de nieuwe coalitiepartner van de CVP. Dit alles leidt niet tot een budgettaire orthodox beleid, maar tot een meer-uitgaven beleid.

Het document over de begroting 1989, door de CVP-PVV-coalitie op- gemaakt en bij het Vlaams Parlement ingediend, wordt niet ingetrokken. Het is alsof Minister Geens beschaamd is dit document in te trekken en te erkennen dat het begrotingsbeleid voor de toekomst anders zou zijn. Het blijft geblokkeerd in de Commissie, zonder dat wij vanwege de Vlaamse Regering vernemen of dit document al of niet wordt ingetrokken.

Ten overstaan van de begroting 1988, constateren wij dat vooral vanwege de SP-coalitiepartner, een aantal nieuwe accenten werden doorgevoerd. Wij constateren het in het bijblad. De grootste verschuiving, de grootste uitgavenpost en het grootste bijkrediet gaat ter financiering van meer middelen voor de GIMV, om de aandelen aan Barco over te nemen. Dit is duidelijk een nieuw accent in het beleid. Het is, hoe men het draait of keert, het meer verstaat- sen van de economische sector. U hebt gesproken over de bekendma- king van de beslissing van gisteren inzake de fusie van Barco-Industries met Barco-Electronics. Ik zal mij niet uitspreken over het al dan niet economisch nut van deze fusie. Als poli- ticus wens ik daarvan afstand te nemen. Ik vind trouwens dat de directie en de aandeelhouders zelf voldoende gewapend moeten zijn om te weten of dit een goede beslissing is.

Als politicus kan ik echter wel zeggen dat men ons vals heeft voorgelicht. Enkele maanden geleden werd ons gezegd dat de GIMV de ACEC-aan- delen moest overnemen om Barco in Vlaamse handen te houden. Gisteren heeft de directie verklaard dat ze in de eerste plaats gaat uitkijken naar nieuw kapitaal en nieuwe aandeel- houders in het buitenland. Dat is geheel in tegenstelling met wat vroeger werd gezegd en, collega Deprez, het is duidelijk dat dit een alibi is geweest dat door de heer De Batselier werd aangebracht om ervoor te zorgen dat

Denys

Barco voor 51 procent een overheidsbedrijf wordt. Ik heb tijdens mijn interpellatie reeds gezegd dat het argument van het in Vlaamse handen houden van Barco een zeer zwak argument is, vooral voor degenen die de mond vol hebben van het openzetten van de grenzen in het Europa van 1992. Uit de verklaringen van de directie blijkt nu dat dit een vals argument is geweest om de overheid toe te laten greep te krijgen op dit bedrijf en op de hele elektronica-sector. Dit is een ommekeer in het economisch beleid van de Vlaamse Regering. In plaats van te privatiseren via de beurs wordt omgekeerd terwerk gegaan: Barco trekt zich terug uit de beurs en komt meer in de handen van de overheid. Dit is een duidelijk merkbare accentverschuiving in dit bijblad.

Collega's, op het ogenblik bestaat er een zeer grote verwarring omtrent het begrotingsbeleid van de Vlaamse Regering. Aan de ene kant worden grote intentieverklaringen afgelegd dat men wil vasthouden aan het in het verleden gevoerde begrotingsbeleid, en aan de andere kant merken we die sluipende ommekeer die reeds resulteert in een verhoging van de bijkredieten. Wij zouden in 1988 het laagste tekort gekend hebben indien de beslissingen, genomen nà 18 oktober, er niet zouden geweest zijn, want de beslissingen over 1,2 miljard werden getroffen door de nieuwe coalitie.

Collega's, ik wens even van mijn spreektijd gebruik te maken om, zoals u, mijnheer de Minister, en zoals de heer Verhaegen, eventjes na te gaan wat de financieringswet, rekening houdend met de huidige situatie van de Vlaamse Regering, in de toekomst zal meebrengen op het vlak van het te voeren begrotingsbeleid. Er zijn inderdaad redenen om dit onderwerp vandaag ter sprake te brengen. Ik heb in de eerste plaats gemerkt dat de bilaterale besprekingen binnen de Vlaamse Regering van start gaan. Verder werd er op 16 december 1988 een interessant begrotingsadvies uitgebracht door de SERV, dat vooral geïnspireerd was

op de concrete cijfergegevens van de financieringswet. Welnu, wij stellen vast dat dit advies bij nader inzien overeenstemt met wat de PVV heeft gezegd tijdens het financieringsdebat dat in Kamer en Senaat heeft plaats gevonden.

Ten eerste, wij hebben gezegd dat Vlaanderen tijdens de overgangsfase bonussen zal krijgen die zullen leiden tot een „ontsparring” voor de nationale overheid. Dit wordt erkend in de begroting en door Staatssecretaris Jos Dupré die verklaarde dat het financieringssysteem tot gevolg zal hebben dat de rentesneeuwbal op nationaal vlak veel trager zal worden doorbroken dan zonder de financieringswet. Wat wij voor enkele maanden hebben gezegd, wordt vandaag dus bevestigd.

Ten tweede, wij verklaarden bovendien dat die Vlaamse bonussen niet tot gevolg zullen hebben dat de Vlaamse burger er „beter van wordt” maar alleen zullen leiden tot een groter uitgavenbeleid en tot een groter overheidsimpact van de Vlaamse Executieve. De Vlaamse burger zal niet genieten van regionale, fiscale verlagingen. De eerste aanzetten in de Regeringsverklaring wijzen erop dat dit juist is.

Als ik de Regeringsverklaring erop na lees en de verklaringen ontleed van de betrokken Ministers, stel ik vast dat men intentieverklaringen heeft inzake het begrotingsbeleid en dat er een grote afstand is tussen deze intentieverklaringen enerzijds en de praktijk anderzijds. Tevens moet ik erop wijzen dat die intentieverklaringen zeer weinig ambitieus zijn, en zelfs niet ambitieus op het vlak van de begroting.

Er moet worden gewaakt voor het creëren van een nieuw Vlaams sneeuwbaaleffect. De Vlaamse bonussen zullen niet worden gebruikt voor een budgettair evenwicht of voor regionale en fiscale verlagingen. Men zal ze ook niet gebruiken voor de schuldvermindering en voor de vermindering van de gedebudgetteerde schuld, vooral in de huisvestingssector.

Mijnheer de Minister, u vindt dit vol-

doende op een ogenblik dat in verschillende Europese landen, zoals Engeland, begrotingen worden ingediend zonder tekort. Er zijn zelfs landen met een overschot. U vindt het niet-creëren van een nieuwe Vlaamse sneeuwbal voldoende ambitieus.

Wij hebben daarover een volkomen andere mening. Wij vinden de Belgische sneeuwbal meer dan voldoende. We moeten pogen aan te tonen dat de Vlaamse bonussen kunnen worden gebruikt voor fiscale verlagingen, voor een schuldvermindering en voor een begroting in evenwicht. Dit blijkt echter niet het geval te zijn in de Regeringsverklaring en in de nieuwe uitgaven.

Wij zijn zeer ontgoocheld vast te stellen dat u als leidraad voor het begrotingsbeleid in het Regeerprogramma alleen stelt: „... dat de nieuwe schuld door de Vlaamse Gemeenschap op een evenwichtige wijze moet verdeeld worden tussen de huidige en toekomstige generaties.” Men spreekt niet over een schuldvermindering maar wel over een evenwichtige verdeling.

Dit is een zeer zware ontgoocheling voor degenen die houden van budgettaire orthodoxie.

Er zijn Vlaamse bonussen en op het einde van de overgangsfase zal er een overschot zijn. Ik waarschuw ervoor dat het gevaar bestaat dat dit aanleiding zal geven tot een laks begrotingsbeleid.

Indien men de SERV-nota goed ontleedt, kan men drie varianten vaststellen. Een eerste variatie is dat de middelen jaarlijks stijgen met een gemiddelde van 2,11 procent en de uitgaven een nul-groei kennen. Hieruit blijkt duidelijk welke besparing dit betekent voor de nationale Schatkist. Inderdaad, de nationale begrotingsnorm is een nul-groei van middelen en een nul-groei van uitgaven. Dit is een gelijke groei van uitgaven en middelen. De middelen die de Vlaamse overheid vanwege de nationale overheid ontvangt, betekenen in wezen dat zij 2,11 procent meer zal krijgen dan de nationale begrotingsnorm die werd opgelegd, wat uiteindelijk uw bonussen verklaart en ook een eventueel overschot.

Denys

Wat mij in de berekening van de SERV heeft verwonderd, is dat men een gelijkaardige stijging ziet voor de Waalse overheid. Hiervoor bestaan ook twee hypothesen, namelijk een hypothese van 2,13 procent — tegenover 2,11 procent voor Vlaanderen ; een tweede variante : indien bijvoorbeeld verschillen zouden ontstaan op het vlak van de personenbelasting tussen Vlaanderen en Wallonië, kan dit verschil nadelig uitvallen voor Wallonië. Bij constante evolutie van de personenbelasting stellen wij echter vast dat procentueel evenveel middelen gaan naar Wallonië dan naar Vlaanderen. Ik meende echter dat de financieringswet zo in elkaar stak dat het huidige verschil tegen het einde van de overgangsfase zou worden afgebouwd ; dat de huidige scheeftrekking inzake solidariteits-transferstroom na het einde van de overgangsfase zou worden afgebouwd.

Ik geef toe op het ogenblik de SERV-nota nog niet ten gronde te hebben ontleed, maar ik stel toch vast dat volgens hun uitgangspunten bij gelijke evolutie van de personenbelasting in Vlaanderen en Wallonië en wanneer geen inter-regionaal verschil ontstaat, Wallonië procentueel evenveel middelen krijgt dan Vlaanderen. Dit is in tegenspraak met wat de nationale Regering ons heeft voorgesteld bij de bespreking van de financieringswet.

Ik kom terug tot de SERV-nota zelf. Deze nota leert ons dat alleen in de eerste variante — in de variante met een stijging van middelen van 2,11 procent en een uitgavegroei van nul er op het einde van de overgangsfase een budgettair overschot zou kunnen bestaan. Bij alle twee de andere Varianten, waarbij de uitgaven sneller stijgen en hoger zijn dan de nulgroei, stellen wij vast dat op het einde van de overgangsfase een tekort van meer dan 20 miljard F. zal ontstaan.

Laat ons niet voorbarig zijn, laat ons niet speculeren op de Vlaamse bonussen. Zij zullen alleen maar een budgettair overschot geven in geval van nulgroei van de uitgaven.

Ik stel echter vast dat in alle voorstellen die vandaag zijn bekend de nulgroei niet meer wordt aangehouden. Bij voorbeeld het Minaplan van Minister Kelchtermans inzake leefmilieu ligt ver boven de nulgroei ; het plan-Lenssens inzake de opvoeders betekent op kruissnelheid 2,5 miljard F. meer dan de zogenaamde nulgroei ; er is sprake van een half miljard extra boven de nulgroei voor het Fonds van Gehandicapten.

Wij weten allemaal dat bij een gelijklopende trend in de loonevolutie in de particuliere sector en in de openbare sector, de afstand tussen beide zeer groot wordt indien een nulgroei wordt aangehouden.

Mijnheer de Minister, wanneer u de ingeslagen weg voortzet en u alleen maar trapsgewijze bijkomende uitgaven voorziet boven de nulgroei zonder enige vorm van compensaties, dan vrees ik het ergste. Inderdaad, tot op heden — en collega Van Rompuy, u bent ook begrotingsspecialist of u geeft er zich ten minste toch voor uit — hebben wij nog van geen enkele vermindering van uitgaven gehoord, noch tijdens de bespreking van de beleidsverklaring, noch in andere voorstellen vanwege de Ministers. Alleen maar uitgavenverhogingen, alleen maar uitgavenvoorstellen die ver boven de nulgroei liggen.

Collega's, wij krijgen de indruk dat de nieuwe meerderheid het hele financieringssysteem aangrijpt om een laks budgettair beleid te voeren dat in zeer grote verwarring start. Daarom zal de PVV-fractie dit bijblad niet goedkeuren. **(Applaus bij de PVV)**

De heer W. Seeuws : Dat bijblad is het resultaat van uw eigen beleid. Dat weet u zeer goed.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het is niet onze bedoeling een lange uiteenzetting te houden naar aanleiding van dit bijblad. Wij willen het alleen hebben over een specifiek probleem dat aansluit bij een bijkrediet van 1 miljoen voor allerhande kosten die betrekking hebben op de werking van

de Mediaraad en de raad van niet-openbare radio's.

Wij betreuren dat de Minister van Cultuur hier niet aanwezig is, want het gaat over een materie waarvoor hij bevoegd is. We zullen het probleem toch stellen en hopen dat de Voorzitter van de Executieve de Minister van Cultuur er niet alleen zal op wijzen maar er bij hem ook zal op aandringen om er iets aan te doen.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, door een meerderheidsadvies in de raad van niet-openbare radio's is het voor de vrije radio's mogelijk in beperkte mate en met een duidelijke vermelding een beroep te doen op zogenaamde programma's van gespecialiseerde firma's. Men noemt dit „vooropgenomen programma's" al is dat nogal vreemd voor vrije radio's. Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik wil u uw aandacht vestigen op bepaalde gevolgen van deze mogelijkheid. Sinds korte tijd loopt er op de commerciële omroep VTM een programma van Martin De Jonghe onder de naam van Service-Golf. De produktie-maatschappij heeft voor dit programma geopteerd voor een zogenaamde multimediale aanpak. Met andere woorden via de radioreguleerder Optimedia wordt onder dezelfde naam van Service-Golf een radio-programma aangeboden aan niet-openbare radio's in Vlaanderen. Het contract dat inzake Servicegolf wordt aangeboden bepaalt evenwel dat het programma moet worden uitgezonden op vastgelegde dagen en uren, namelijk op woensdag en vrijdag tussen 10 en 12 uur. De lijst van alle radio's die het programma overnemen wordt gepubliceerd in een aantal kranten en in bepaalde advertentiebladen. Het zijn er een veertigtal. Dus op woensdag en vrijdag tussen 10 en 12 uur ontstaat er in Vlaanderen een programmatrisch netwerk waarbij men van Oostende over Hasselt tot Brussel één en hetzelfde programma kan beluisteren.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, zou u aan de Minister van Cultuur willen vragen of dergelijk contract verenigbaar is met het decreet op de niet-openbare radio's en

Het decreet op de niet-openbare radio's wordt, aldus de heer A. De Beul (VU), Ondervoorzitter van de Raad, overtreden door de programmatorische netvorming over gans Vlaanderen

zo niet — en ik denk dat het niet verenigbaar is omdat het decreet netwerk uitsluit — wat de gevolgen zijn waaraan de betrokken radio's zich via dit contract blootstellen. Ik wens dus te weten of de Minister zinnens is hun erkenning al dan niet te schorsen. Mocht het om een éénmalig feit gaan dan zou men nog kunnen zeggen dat het slechts om een voorbijgaand fenomeen gaat. Ik kan u echter ook wijzen op het programma „Ha die Micha”, verdeeld door Beneluxtheater, dat door een zestigtal vrije radio's wordt uitgezonden. Contractueel is bepaald dat het programma op antenne moet gaan op vrijdag tussen 12 en 14 uur. Dus opnieuw een programmatorische netvorming over bijna gans Vlaanderen. Het fenomeen is dus niet uniek. Het zal zich uitbreiden indien ter zake niet wordt opgetreden.

Wij vragen u dus dat u de Minister van Cultuur op de vingers zou tikken en hem zeggen dat hij het decreet op de vrije radio's moet toepassen en

dat hij de vrije radio's die dergelijke contracten sluiten en uitvoeren moet sommeren of hun erkenning moet schorsen tot zij zich voegen naar de bepalingen van het decreet op de vrije radio's. **(Applaus bij de CVP en de VU)**

De Voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren van de Executieve, collega's, de SP-fractie zal deze begrotingswijziging goedkeuren. Zoals iedereen wel zal begrijpen zitten wij in een moeilijke positie. Wij hebben de hoofdbegroting 1988 niet opgemaakt, noch gestemd. Inmiddels is er een wisseling van de feitelijke meerderheid binnen de Executieve opgetreden. Wij hadden met goed recht ook kunnen zeggen dat dit bijblad, behorend bij de begroting 1988, niet onder onze verantwoordelijkheid valt. Ik denk echter dat dit bijblad ook al enigszins is ingevuld om een aantal tekortkomin-

gen die wij in de vorige begroting hadden aangestipt recht te zetten. Bovendien is het gepast dat wij deze begroting om haar een behoorlijke meerderheid binnen de Vlaamse Raad te waarborgen, goedkeuren.

Ik heb dit debat met grote aandacht gevolgd en ik vind dat er een aantal behartigenswaardige opmerkingen werden gemaakt waartoe ik mijn bijdrage wil leveren. Wij zullen binnen een paar weken de begroting 1989 moeten bespreken. Ik hoop in elk geval dat het de bedoeling is van de Executieve om die begroting vóór het reces in de Vlaamse Raad te laten goedkeuren. Ik zou daarbij drie opmerkingen willen maken en aan de Executieve vragen zich erover te bezinnen.

Ten eerste denk ik dat wij de procedure van bespreking in de Vlaamse Raad zullen moeten leren bespoedigen. Ik heb in de afgelopen jaren vastgesteld dat tussen het ogenblik waarop deze begroting wordt ingediend en het ogenblik van de eindstemming in de Vlaamse Raad ongeveer drie maanden liggen. Er gaat bijzonder veel tijd verloren met de bespreking in de Commissies en het opnieuw overhevelen naar de Commissie voor de Financiën en Begroting. Ten slotte verloopt er nog een lange tijd vooraleer het debat op de agenda van de Vlaamse Raad wordt ingeschreven.

De heer A. Denys : Wanneer u dat zegt moet u ook zeggen hoeveel tijd er wordt besteed aan de commissie en in de openbare vergadering. U spreekt over drie maanden. U moet rekening houden met het feit dat de Vlaamse Raad bepaalde weken niet vergadert. Als u ons systeem van begrotingsbespreking vergelijkt met die van het nationale Parlement dan zult u vaststellen dat wij dat veel vlugger doen. Ik zou toch graag hebben dat u die nuancering maakt.

De heer L. Hancké : Ik vind dat u iets te vlug het woord neemt. Ik heb op uw laatste opmerking ook nog een reactie. Ik meen dat wij de behandeling moeten bespoedigen om de eenvoudige reden dat de werkzaamheden in de Commissies daardoor gedurende lange tijd stil liggen. Ik ben

Hancké

een viertal jaar Voorzitter geweest van de Commissie voor Welzijn en Gezondheid en het is mijn ervaring dat die begroting daar telkens op één dag werd afgehandeld. Wij begonnen de bespreking 's morgens en rond 17 à 18 uur werd zij afgerond. Dan moesten wij echter een tiental weken wachten vóór de begroting in openbare vergadering kon worden behandeld. Die termijn is ongetwijfeld veel te lang en legt een hypotheek op de goede werking van de Commissies.

Een tweede punt dat aansluit bij het eerste, betreft de vraag of het amendementsrecht niet aan ieder van de Commissies moet worden toegekend. Collega Verhaegen heeft het daarover gehad maar ik ben zo vrij met hem van mening te verschillen. Ik meen dat het goed zou zijn dat de Commissies niet alleen adviezen zouden verstrekken maar ook ten gronde zouden kunnen amenderen, ook al omdat het samenhangt met mijn derde opmerking dat, hoezeer wij ook voorstander zijn van een eenheidsbegroting, het in de praktijk wel moeilijker zal worden om dat te realiseren. Steunend op mijn ervaringen in het nationale Parlement kan ik mij voorstellen dat het opstellen van de begroting Onderwijs misschien wel op zich zou kunnen laten wachten, ook voor de Vlaamse Raad, waar zij het grootste gedeelte uitmaakt van de kredieten. De vraag is of wij nog altijd moeten vasthouden aan een systeem waarin wij de begroting van de Vlaamse Raad in één week proberen te bespreken, wat dan leidt tot wat ik oneerbiedig zou willen noemen „een diarrhee” van toespraken die geen enkele interesse meer opwekken bij de openbare opinie noch bij de pers. Met het behoud van een eenheidsbegroting zouden wij onze debatten zo moeten organiseren dat zij veel meer belangstelling krijgen. Het lijkt mij aangewezen die materie per departement te behandelen.

Ik leg aan de Executieve deze drie bedenkingen voor en verzoek haar daarover met enige welwillendheid te beraadslagen.

Ik zou naar aanleiding van deze begrotingswijziging nog wat opmerkin-

gen ten gronde willen maken inhakend op enkele thema's die door collega's Denys en Verhaegen reeds werden aangeraakt.

Inzake de financieringswet en de perspectieven voor het financieel beheer van de Vlaamse Gemeenschap in de toekomst stel ik vast dat de heer Denys een pleidooi houdt voor drie thema's, namelijk voor de schuldafbouw, voor een begroting in evenwicht en voor belastingverlaging. Met de eerste twee zijn wij het volmondig eens. Een schuldvermindering en een begroting in evenwicht zijn essentiële voorwaarden voor een gezond financieel beheer en ik hoop u niet te verrassen wanneer ik zeg dat de jaren die ik in het Parlement heb doorgebracht — dat waren de jaren samenvallend met de crisis in de staatsfinanciën — mij hebben geleerd, als lid van de linkerzijde, dat de beste manier om banken rijk te maken is te zorgen voor een groot overheidstekort. Bovendien verzwakt men op die manier zijn vat op de economie, indien men van een de-paritair beleid een regel maakt. Wil men een progressief beleid voeren, dan is er niets dat men zo broodnodig heeft als een budgettair evenwicht en een zo gering mogelijke schuld. Of dat nu betekent dat er naar een belastingverlaging dient gestreefd is niet zeker. Er is in de argumentatie van de heer Denys enige tegenstrijdigheid, want hij wijst op drie hypothesen van de SERV. Alleen in de eerste hypothese begrijp ik dat wij enige vooruitgang zouden kunnen boeken op de drie domeinen die hij aangeeft. Dit betekent volgens mij dat hij een aantal wensen voor werkelijkheid neemt. Als ik zie welke problemen er zich in onze Gemeenschap stellen dan denk ik dat wij bijzonder veel moeite zullen hebben om een gezond budgettair evenwicht te bereiken, waartoe wij moeten komen om de redenen die ik heb aangehaald. Wij moeten terzelfdertijd het hoofd bieden aan een aantal uitgaven die niet te vermijden zijn.

Ik wijs hierbij op drie punten die mij door het hoofd schieten, en die met vele andere kunnen worden aangevuld. Ten eerste, onze wetgeving in verband met de herwaarderingsge-

bieden, samenhangend met het hele migrantenbeleid. Wanneer we de filosofie aanvaardden die in de nota Lenssens over het migrantenbeleid zit, dan zult u een beleid tot opheffing van achterstellingssituaties moeten gaan voeren. Buitenlandse ervaringen wijzen uit dat dit veel geld kost. Als u op het vlak van het migrantenbeleid structurele ingrepen wil doen, dan moet u er zich aan verwachten dat u een grotere hap zult moeten nemen uit de begroting dan tot nu toe is gebeurd.

Een tweede gedachte, aansluitend bij wat onze jonge voorzitter, de heer Vandembroucke, heeft gezegd bij de bespreking van het Regeerakkoord is dat ook het cultuurbeleid aan een sterkere waardering in de begroting toe is. Hij heeft hierbij gewezen op de theaterbegroting. Ikzelf, als operaliefhebber, wijs even op volgende gegevens. Voor de Waalse Opera, die van een uitzonderlijke goede kwaliteit is, overigens wat miskend, draagt de Waalse Gemeenschap ongeveer 650 miljoen F. bij. Tot voor enkele jaren vroeg zij slechts 18 miljoen F. aan de stad Luik als stedelijke bijdrage, die ondertussen in het kader van het saneringsplan van Luik ook is weggefallen. Aan de Munt-schouwburg in Brussel anderzijds wordt ongeveer 1 miljard F. per jaar toegekend op een andere begroting. In onze gehechtheid aan de grote operatraditie die in Antwerpen is ontstaan en voor Vlaanderen en de Vlaamse beweging van grote betekenis is geweest, geven wij niet meer dan 460 miljoen in totaal, waarvan Gent en Antwerpen dan nog elk 90 miljoen voor eigen rekening moeten nemen. Dat is een krenterigheid die overigens, mijnheer Denys, in de feiten is afgestraft. Als men ziet dat nu voor de derde keer aan een herstructurering van de opera wordt gewerkt, terwijl in Wallonië dat operagebeuren zeer goed loopt en van een buitengewone kwaliteit is, dan vraag ik mij af of men met het invoeren van die krenterigheid in verband met de culturele kredieten, op het goede spoor zit.

Een derde domein, waar wij als Vlaamse Gemeenschap niet buiten een aantal uitgaven zullen kunnen, is

Hancké

de welzijns- en gezondheidssector. Welke Belg, vader van een dochter of zoon wil dat zijn kind gegraduateerde verpleegkundige, wat toch minstens drie jaar niet-universitair hoger onderwijs vergt en in sommige disciplines zelfs vijf jaar, en die vijftig à zestig uur per week moet werken, die richting ingaat, om betaald te worden tegen soms 35.000 frank maximum ? Wat de Vlaamse Gemeenschap voorbehoudt ter verbetering van het statuut van de welzijnswerkers en -opvoeders moeten wij toch kunnen dragen. Dat betekent, mijnheer Denys, dat wij nog niet toe zijn aan een belastingvermindering met behoud van de twee andere doelstellingen waarover u hebt gesproken.

De heer A. Denys : Dat is juist het verschil tussen de SP- en de PVV-aanpak. Ik betwist uw aanpak niet, ik wil alleen maar benadrukken waarin juist het verschil zit. Wij hebben in de voorbije jaren aangetoond wat het verschil is tussen een echt orthodox budgettair beleid en het nieuwe beleid dat men nu voorstelt. De uitleg van Minister Geens heeft aangetoond dat dit juist is. De zeer gunstige thesaurietoestand is het beste bewijs dat bij de uitvoering van de begroting wij altijd ervoor hebben gezorgd de uitgaven en de inkomsten in evenwicht te houden.

De heer W. Seeuws : Maar de Opera gaat intussen kapot !

De heer L. Hancké : Ten eerste, mijnheer Denys, uw argument in verband met het begrotingsbeleid van de PVV klinkt natuurlijk schitterend, alleen mag men niet vergeten wat wij een aantal jaren in de praktijk hebben meegemaakt. Ten tweede, hebben wij vastgesteld dat een groot aantal noden niet kon worden gelenigd en een groot aantal rechtvaardige maatregelen niet kon worden genomen. Daarom wordt vandaag niet onterecht gesproken over wat onze Franstalige collega's noemen le retour du cœur.

Sta mij toe nog enkele woorden te zeggen over de schuldfabouw en de noodzaak van een budgettair evenwicht. U bent genooddaakt geweest

een aantal harde maatregelen te nemen. Wat wij u hebben verweten de voorbije zes jaar, niet alleen de Vlaamse Executieve maar ook de nationale Regering, is de averechtse verdeling, die in de hand werd gewerkt door de hoge intrestvoeten om de schuld te kunnen financieren en van de besparingen om een budgettair evenwicht te kunnen bereiken. Het is dus normaal dat er nu een proces van rechtzetting op gang wordt gebracht. Dit is onvermijdelijk.

De heer A. Denys : Het is verwonderlijk dat geen enkele van uw CVP-collega's u tegenspreekt. Immers, de voorbije jaren heeft men altijd rekening gehouden met de minst gegoeden ; het gewaarborgd inkomen werd verhoogd. Ik ga dus niet akkoord met die averechtse verdeling. Het begrotingsbeleid dat nu wordt verdedigd, wil juist de bankiers verrijken en kan zeker geen progressief beleid worden genoemd. Wij willen het overheidstekort verminderen met de bedoeling een gezond beleid te voeren.

De heer L. Hancké : Het feit dat u zich erop beroept het bestaansminimum te hebben opgetrokken om te bewijzen dat er een rechtvaardiger verdeling van de middelen werd tot stand gebracht, is op zichzelf een voldoende illustratie van de ontoereikendheid van de sociale bekommernis die in het beleid van de voorbije jaren is tot uiting gekomen.

Ik wil tenslotte ook nog even ingaan op het verwijt van de heer Denys inzake de verstaatsing die nu opnieuw ter gelegenheid van de bijkredieten de kop zou opsteken.

De heer Denys heeft de neiging, wij hebben dat ook vastgesteld tijdens de bespreking van de Regeringsverklaring, het debat toe te spitsen op een ideologisch geschilpunt tussen de socialistische en de liberale politieke keuzen. Hij meent dat wij staan voor verstaatsing en de liberalen voor vrije concurrentie en grote ruimte voor de bedrijven. Wij zouden erop staan een verstaatsing en bureaucratie tot stand te brengen.

Mijnheer Denys, sta mij toe u te zeggen dat wanneer u tegenstanders wil

bekampen het aangeraden is behoorlijk geïnformeerd te zijn over wat zij precies willen. De geschiedenis leert ons dat, precies in ons land door de socialisten veel voorbehoud werd gemaakt, wat het gedachtengoed van de verstaatsing betreft. In dat verband verwijs ik naar Emile Vandervelde en Hendrik Deman die voor de eerste maal in 1933 door het Plan van de Arbeid een aanzienlijke versoepeling van de oudere standpunten ter zake heeft ingevoerd ; ik verwijs ook naar de pleidooien gehouden door Henri Janne in het begin van de jaren zestig ten einde de imperatieve planning — waar u de mond van vol heeft — te vervangen door een soepele planning. Daarmee wens ik aan te tonen dat de Belgische socialisten en in het bijzonder de Vlaamse socialisten ook in de praktijk steeds genuanceerde standpunten hebben ingenomen. Om te weten hoe wij vandaag dat probleem benaderen zou het volstaan om bijvoorbeeld de documenten door te nemen in verband met de studiedag die wij hebben gehouden in 1984 over „het socialisme en de Staat”.

De heer A. Denys : In dat verband verwijs ik naar de woorden van de heer Schiltz in Knack betreffende de teksten van de Vlaamse Regeringsverklaring, meer specifiek op het vlak van planning en van de DIRV-actie. Hij zegt niet meer of niet minder dan wat ik hier heb gezegd tijdens mijn uiteenzetting in verband met de Regeringsverklaring.

De heer L. Hancké : De heer Schiltz heeft zich misschien vergist.

Wij zijn voorstanders van een soepele planning en van een rol voor de overheid in de economie. De heer De Batselier heeft dat gisteren in een interview in De Standaard onderstreept.

Mijnheer Denys, u zou bovendien uw peetvaders moeten kennen ; de liberalen hebben immers na de tweede wereldoorlog ook op hun beurt teksten gepubliceerd waarin werd aanvaard dat de overheid een sturende, begeleidende, aanmoedigende, stimulerende en indien nodig ook een plaatsvervangende rol moet spelen in de economie. Dat is ook ons stand-

Hancké

punt vandaag. Wij willen dat de overheidsgelden goed worden besteed. Wij willen waarborgen, net zoals een goed bedrijf. Wanneer een privé-bedrijf een beroep doet op overheids-gelden, dan willen wij de waarborg dat die gelden goed worden besteed. De overheid moet het recht hebben daarop toe te zien. Mijnheer Denys, u kan zich blijven toespitsen op de ideologische tegenstellingen ; mij niet gelaten. Ik denk overigens dat de resultaten van dit beleid binnen afzienbare tijd wel zullen duidelijk worden. Mijnheer de Voorzitter, ik denk bijgevolg dat collega Denys een verkeerd thema behandelt wanneer hij het debat daar telkens wil op toespitsen, maar ik herhaal het, voor mij niet gelaten. Wij zullen dat debat wel eens ten gronde voeren.

Om te eindigen wil ik nog het volgende zeggen. Ik heb een dochter die aan de universiteit studeert. Onlangs heeft zij een seminariewerk moeten maken handelend over het ontstaan van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid. Wij hebben samen de Parlementaire Handelingen van 1919 eens doorgenomen om na te gaan wat er toen werd gezegd ter rechtvaardiging van de oprichting van die openbare instellingen. Wat mij opviel bij het lezen van de Handelingen, was een betoog van de welbekende socialist Louis Bertrand, die het ingrijpen van de overheid in de economie heeft verrechtvaardigd door erop te wijzen dat op het einde van de 19e eeuw, over een periode van 20 jaar, van de 1610 bedrijven die toen waren opgericht, er 945 failliet waren gegaan.

Ik weet wel dat het hier gaat om oude voorbeelden, het kan ook niet anders. Daarvan hebben er 450 winst afgeworpen en die zijn blijven bestaan. Andere hebben vrijwillig, hoewel zij winst maakten, zichzelf opgedoekt, maar 945 gingen ten gronde.

Ik geef dit als voorbeeld waarom de overheid binnen de economie de opdracht heeft om voorwaarden te scheppen waarin bedrijven goed kunnen gedijen. De overheid heeft daar een rol te vervullen. In de liberale

periode was zulk klimaat niet aanwezig.

Een tweede voorbeeld dat Bertrand heeft aangehaald wijzend op de onmiskenbare tendens van een aan zichzelf overgelaten vrije concurrentie om op te gaan in kartelvorming, is het volgende.

Bij de aanbestedingen van de staatspoorwegen voor 1914_ is gebleken dat de kolenbaronnen gingen samenspannen en de prijzen kunstmatig hoog stelden en onder mekaar de loten verdeelden. Zodanig zelfs dat Helleputte, toenmalig katholiek Minister van staatspoorwegen en die overigens het verhaal van Bertrand heeft bevestigd, gedwongen is geweest een beroep te doen op Franse en Britse maatschappijen om deel te nemen aan de aanbestedingen teneinde de concurrentievoorwaarden te herstellen.

Dit zijn twee kleine voorbeelden uit tempore non suspecto waarvan kan worden gezegd dat zij op zichzelf bewijzen dat een overheidsingrijpen in de economie noodzakelijk is. Over de perken daarvan zullen wij altijd wel van mening blijven verschillen, mijnheer Denys, maar het zou goed zijn mochten wij akkoord gaan om te zeggen dat de zaken aanzienlijk ingewikkelder zijn dan de keuze tussen enerzijds verstaatsing en, anderzijds, de slogan de overheid uit de economie.

Zo eenvoudig liggen de zaken vandaag niet, mijnheer Denys, en het is niet goed voor het intellectueel gehalte van het debat om dit probleem hier zo voor te stellen. **(Applaus bij de meerderheid)**

De heer A. Denys : Mijnheer Hancké, om het intellectueel gehalte van dit debat te verhogen moet ik erop wijzen dat de uitspraken die u aanhaalt, komen uit een periode waar het overheidsbeslag in ons land niet hoger was dan 20 procent ; vandaag is dit meer dan 60 procent.

Ik verwijs naar een uitspraak van een zeer bekend socialist die u zeer nauw aan het hart moet liggen, namelijk Sicco Mansholt. Hij heeft onlangs een Vlaams weekblad een interview

gegeven waarin hij heeft gezegd dat wij veel te ver zijn gegaan met de overheid te laten ingrijpen. Dat is de fout die wij in de jaren 60 en 70 hebben gemaakt. Wij hadden integendeel meer moeten terugvallen op de vrije markt ; wij moeten een voorbeeld nemen aan Margareth Thatcher.

De Voorzitter : De heer Vangansbeke heeft het woord.

De heer P. Vangansbeke (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wil in deze tussenkomst zeer bondig zijn maar ik voel me in een situatie van „non possumus non loqui” ik moet spreken. De behandeling van deze aanpassing van de begroting 1988 geeft mij er de gelegenheid toe, want het probleem van de opvoeders in de gehandicap-tensector wordt toch herleid tot een begrotingsprobleem en dat neem ik niet.

Als ouder van zes kinderen, waarvan één mentaal gehandicapt en twee in de sector werkzaam zijn kan ik niet zwijgen. Een volk is slechts groot wanneer zijn eerste prioriteit gaat naar de minsten bij dit volk. Wanneer we spreken over het nieuwe zelfstandiger Vlaanderen, dan spreken wij over een beter Vlaanderen. We mogen slechts spreken over een beter Vlaanderen wanneer we binnen dat Vlaanderen eerst de prioriteit geven aan de minsten.

Bij de bespreking van de beleidsverklaring heb ik gezegd vertrouwen te hebben in wat Minister Lenssens aan het doen was, ik heb er enkel bijgevoegd dat hij de personeelsstop moest opheffen. Hij heeft het dan ook selectief gedaan. Sedert die datum is echter heel wat gebeurd. Persoonlijk heb ook ik wat gesprekken gevoerd met mensen uit de sector. Met wat ik daaruit leerde, durf ik vragen dat Minister Lenssens, zijn voorstellen op twee punten zou amenderen.

Een eerste door iets méér te doen aan de basiswedde van de opvoeders, buiten de twee procent programmatie en buiten de regeling van de toelagen.

Vangansbeke

Ten tweede, door nu iets meer te doen op het vlak van tewerkstelling en niet quasi volledig naar de toekomst toe voor nieuwe initiatieven voor volwassenen mentaal gehandicapten. Want de mensen die staakten en die met 94 procent de voorstellen van Minister Lenssens afwezen, leven nu in MPI's, waar ze overwerkt zijn en het niet meer kunnen uithouden.

Ik weet dat dit alles een budgettaire weerslag heeft. Ik weet dat iets doen nu een hypotheek kan betekenen voor de toekomst in verband met de rationalisatie binnen de sector. En toch bezweer'ik u — er zijn al grotere hypotheeken genomen — doe er iets aan, zodat we er groot uitkomen. Een volk is slechts groot wanneer het eerst de prioriteit geeft aan zijn minsten. U kunt dit nu doen. Enkel zo zijn we zeker op weg naar een beter Vlaanderen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking aangenomen.

Artikel 1

De kredieten ingeschreven onder Titel 1, Lopende Uitgaven en onder Titel II, Kapitaaluitgaven van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, voor de uitgaven met betrekking tot de werkingskosten van de organen en diensten van de Vlaamse Gemeenschap, voor het begrotingsjaar 1988, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel 1 en ten belope van :

(in miljoenen franken)

Aanpassingen	Niet-gesplitste kredieten	Gesplitste kredieten	
		Vastlegingskredieten	Ordonnancingskredieten
Titel I			
Lopende Uitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar	138.8	—	—
Verminderingen	63.2	—	—
Bijkredieten voor vorige jaren	27.7	—	—
Titel II			
Kapitaaluitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar	41.3	—	—
Verminderingen	0.7	—	—
Bijkredieten voor vorige jaren			

— Aangenomen

Artikel 2

De kredieten ingeschreven onder Titel 1, Lopende uitgaven en onder Titel II, Kapitaaluitgaven van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, voor de uitgaven met betrekking tot de bevoegdheden haar verleend bij artikel 59bis van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 1988, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel 1 en ten belope van :

(in miljoenen franken)

Aanpassingen	Niet-gesplitste kredieten	Gesplitste kredieten	
		Vastlegingskredieten	Ordonnancingskredieten
Titel I			
Lopende Uitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar	260.4	—	25.0
Verminderingen	145.1	—	25.0
Bijkredieten voor vorige jaren	172.4	—	—

(in miljoenen franken)

Aanpassingen	Niet-gesplitste kredieten	Gesplitste kredieten	
		Vastlegingskredieten	Ordonnancingskredieten
Titel II			
Kapitaaluitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar	32.6	59.1	203.8
Verminderingen	10.3	85.0	45.0
Bijkredieten voor vorige jaren	2.9	—	—

— Aangenomen

Artikel 3

De kredieten ingeschreven onder Titel 1, Lopende Uitgaven en onder Titel II, Kapitaaluitgaven van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, voor de uitgaven met betrekking tot de bevoegdheden haar verleend bij artikel 107quater van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 1988, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel 1 en ten belope van :

(in miljoenen franken)

Aanpassingen	Niet-gesplitste kredieten	Gesplitste kredieten	
		Vastlegingskredieten	Ordonnancingskredieten
Titel I			
Lopende Uitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar	857.3	2.0	24.3
Verminderingen	416.3	80.0	8.0
Bijkredieten voor vorige jaren	22.5	—	—
Titel II			
Kapitaaluitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar	2.226.5	1.055.3	880.3
Verminderingen	921.5	445.8	987.2
Bijkredieten voor vorige jaren	—	—	—

— Aangenomen

Voorzitter

Artikel 4

De in tabel II vermelde gedeelten der overgedragen saldi (ordonnanceskredieten - gesplitste kredieten) uit Titel I en II welke krachtens artikel 67 van het decreet van 23 juni 1988, van het begrotingsjaar 1987 naar het begrotingsjaar 1988 werden overgedragen, worden geannuleerd.

— Aangenomen

Artikel 5

De vastleggingsmachtiging ten belope van 2.656.300.000 frank verleend bij artikel 11, 1ste alinea, van het decreet van 23 juni 1988 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988, wordt met een bedrag van 30.000.000 frank verhoogd tot 2.686.300.000 frank. De corresponderende vereffeningskredieten ten belope van 2.662.700.000 frank, verleend bij artikel 11, 1ste alinea, van bovengenoemd decreet worden met eenzelfde bedrag van 30.000.000 frank verhoogd tot 2.692.700.000 frank.

— Aangenomen

Artikel 6

De Gemeenschapsminister van Cultuur wordt ertoe gemachtigd namens de Vlaamse Gemeenschap de verbintenis aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximum termijn van 20 jaar aan een financiële instelling de intresten en de delging te betalen van de bedragen die zij voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap aan de vereffenaars van de Intercommunale Maatschappij Opera voor Vlaanderen CV in vereffening betaald heeft tot delging van het sociaal passief en alle daarbijkomende kosten.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan is onderworpen aan het visum van de Controleur der Vastleggingen en aan het Rekenhof. Deze verbintenissen mogen over de ganse periode een maximum bedrag aan wachtgelden, opzegvergoedingen, sociale verplichtingen en vereffeningskosten van 500.000.000 frank niet overschrijden.

— Aangenomen

Artikel 7

De Gemeenschapsminister van Cultuur wordt gemachtigd tot het aangaan van een consolidatielening, gewaarborgd door de Vlaamse Gemeenschap, ten behoeve van de Intercommunale Maatschappij Opera voor Vlaanderen CV in vereffening. Deze lening is bestemd voor de delging van de schulden in toepassing van artikel 42 van de statuten van genoemde instelling.

Het bedrag van deze consolidatielening mag maximaal 750.000.000 frank bedragen.

De lasten ervan opgedeeld in annuïteiten of anderszins, zullen jaarlijks zowel voor het aflossings- als voor het intreestaandeel op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ingeschreven en aangerekend worden.

De Schatkist wordt gemachtigd aan de financiële instelling de nodige provisies te verstrekken om de uitbetaling van het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap op de overeengekomen vervaldagen te verzekeren, met verplichting deze provisies later te regulariseren.

— Aangenomen

Artikel 8

De machtiging ten belope van 5.000.000.000 frank verleend bij artikel 42 a) van het decreet van 23 juni 1988 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988, wordt verminderd met een bedrag van 25.000.000 frank tot 4.975.000.000 frank. Het bedrag van de niet-terugvorderbare toelagen vermeld onder artikel 42 a), wordt verminderd met 25.000.000 frank tot 3.975.000.000 frank.

— Aangenomen

Artikel 9

De machtiging ten belope van 2.650.000.000 frank verleend bij artikel 40 b) van het decreet van 23 juni 1988 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988, wordt met een bedrag van 350.000.000 frank verhoogd

tot 3.000.000.000 frank voor de sector „Economische Expansie - KMO”.

— Aangenomen

Artikel 10

De machtiging verleend bij artikel 59 van het decreet van 23 juni 1988 houdende begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988, wordt, wat betreft het gedeelte van de machtiging toegekend aan de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting en/of rechtsvoorgangers, verhoogd met een bedrag van 100.000.000 frank. De totale verbintenissen, inclusief de machtiging verleend aan de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en/of rechtsvoorgangers mogen niet meer belopen dan 2.010.000.000 frank.

— Aangenomen

Artikel 13

De tekst van artikel 60 van de decreetsbepalingen van het decreet van 23 juni 1988 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988 wordt vervangen door onderstaande bepaling :

„De trekkingsrechten te verdelen in functie van het decreet van 24 januari 1985 houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd, worden voor het begrotingsjaar 1988 vastgesteld op 1.000.000.000 frank.

De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting en/of rechtsvoorgangers worden ertoe gemachtigd, namens het Gewest, tot het betalen op de vervaldagen aan het Gemeentekrediet van België van de rentelasten op de in de loop van het begrotingsjaar op te nemen voorschotten op trekkingsrechten ver-

Voorzitter

leend voor de uitvoering van werken, leveringen en diensten die vermeld zijn in het Besluit van 16 september 1987 tot uitvoering van het voormeld decreet van 24 januari 1985.

Zij worden er tevens toe gemachtigd over te gaan tot de terugbetaling aan het Gemeentekrediet van België van de kapitaaltoelagen voor rekening van het Gewest aan de gemeenten voorgeschoten op hun trekkingsrechten”.

— Aangenomen

Artikel 12

De tekst van artikel 31 van de decreetsbepalingen van het decreet van 23 juni 1988 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988 wordt vervangen door onderstaande bepaling :

„Al de inkomsten voortkomend uit de verkoop van catalogi, publikaties en toegangsgelden tot de musea en de tentoonstellingen van het Bestuur Schone Kunsten alsook het beschikbaar saldo op 31 december 1988 van het krediet uitgetrokken op artikel 01.01.02 van Sectie 42, Titel II, mogen gestort worden op het speciaal fonds (Museumfonds) daartoe geopend op het artikel 66.10.02.A, Sectie 42 van Titel IV.

Deze fondsen mogen gebruikt worden voor het verrijken van het kunstpatrimonium van de musea, voor de valorisatie van hun wetenschappelijke uitrusting, de financiering of de prefinanciering van tentoonstellingen, publikaties en audio-visuele realisaties van het Bestuur Schone Kunsten bevoegd voor de Beeldende Kunst en Musea”.

— Aangenomen

Artikel 13

De tekst van artikel 30 van de decreetsbepalingen van het decreet van 23 juni 1988 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988 wordt vervangen door onderstaande bepaling :

„Het bedrag van de bezoldigingen en van de kosten te betalen aan de controle-organen van de Gemeenschap, respectievelijk het Gewest, bij de openbare instellingen onderworpen aan de Wetten van 10 juni 1937 en 16 maart 1954, en bij de instellingen, ondernemingen en bijzondere commissies zoals bedoeld in het Besluit van de Vlaamse Executieve van 27 januari 1988 en het Besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1988 mogen geboekt worden op een speciaal fonds, geopend onder respectievelijk artikel 66.01.02 C en 66.02.03 C van Sectie 22 van Titel IV”.

— Aangenomen

Artikel 14

De vastleggingen aangaande vóór 1 januari 1988 op de artikelen 12.54.03 en 12.55.03 van Sectie 76, Titel 1, mogen vereffend worden op artikel 12.59.03, Sectie 76, Titel 1.

— Aangenomen

Artikel 15

De tekst van artikel 45, laatste alinea van de decreetsbepalingen van het decreet van 23 juni 1988 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988 wordt als volgt aangepast :

„In Titel IV, Sectie 70, kunnen bij besluit van de Vlaamse Executieve, van de artikelen 60.01.03 A, 60.03.03 A, 60.05.03 A en 60.07.03 A (Economische Expansie, Handel en Nijverheid) naar de artikelen 60.02.03 A, **60.04.03 A**, 60.06.03 A, 60.08.03 A (Economische Expansie - KMO), 60.09.03 en 66.10.03 A (Economische Overheidsinitiatief) en vice versa gelijktijdig overschrijven van vastleggings- en ordonnanceringsmachtigingen worden uitgevoerd”.

— Aangenomen

Artikel 16

Het provisioneel krediet ingeschreven onder artikel 00.03.01 van Sectie 98, Titel 1, mag aangewend worden tot dekking van de lasten voor de hele begroting, voortvloeiend uit een

eventuele stijging van het indexcijfer van de consumptieprijzen en uit de sociale programmering en mag tevens volgens de behoeften worden verdeeld over de passende artikelen van de begroting door middel van een Besluit van de Vlaamse Executieve en met akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

In afwijking op de beschikkingen van artikel 1, § 1 en § 2 van het Koninklijk Besluit nr. 402 van 18 april 1986 houdende wijziging van de artikelen 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, mag het saldo van het artikel 00.03.01, Sectie 98, Titel 1 op 31 december 1988 overgedragen naar het begrotingsjaar 1989.

— Aangenomen

Artikel 17

In afwijking van de beschikkingen van artikel 2, 1° van het Koninklijk Besluit n° 402 van 18 april 1986 houdende wijziging van de artikelen 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, worden de saldi van de gesplitste kredieten (ordonnanceringskredieten) op 31 december 1988 overgedragen naar het begrotingsjaar 1989 en samengevoegd met de overeenstemmende kredieten van de begroting voor het begrotingsjaar 1989.

De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de overgedragen kredieten.

— Aangenomen

Artikel 18

Worden ontheven van verjaring de schuldvorderingen met betrekking tot het opmaken van deskundige verslagen of expertises van onderstaande personen :

NASSEN Joseph 19.248 frank
VANDEKERCKHOVE M. 18.692 frank
VANDEKERCKHOVE M. 8.968 frank

— Aangenomen

Voorzitter

Artikel 19

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting wordt ertoe gemachtigd af te zien van de vordering die, voor de periode van 1 juli 1983 tot en met 31 januari 1984 ten bedrage van 108.247 frank, jegens de heer Y. Porters, ambtenaar bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, had moeten geschieden in verband met de uitbetaling van reis- en verblijfkosten.

- Aangenomen

Artikel 20

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting wordt ertoe gemachtigd af te zien van de terugvordering lastens de Intercommunale voor Vuilverwijdering en -Verwerking voor Veurne en Ommeland te Veurne, van het voorschot van 16.707.000 frank, betreffende de subsidiëring voor de bouw van een verbrandingsinstallatie voor afvalstoffen (vastlegging nr. 761 41081), inzonderheid het lot electro-mechanische uitrusting.

- Aangenomen

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen deze namiddag om 15 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het golfterrein van Overijse en de eruit voortvloeiende verfransing van Vlaams Brabant

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Annemans tot de heer Waltniel, over het golfterrein van Overijse en de eruit voortvloeiende verfransing van Vlaams Brabant.

De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ik zou het hier willen hebben over een geval waarbij op een ergelijke wijze door de voorgedijoverheden de gemeentelijke autonomie werd en nog steeds wordt beknot, terwijl tegelijkertijd voor de zoveelste keer een stukje groen werd opgeofferd, tot meerdere eer en glorie van een select francofoon clubje. Ik zou het willen hebben over het golfterrein van Overijse.

Op 1 juli 1987 wordt door de Luikse PVBA Golf Practice Club bij het Gemeentebestuur van Overijse een aanvraag ingediend tot het uitvoeren van grondwerken ten einde een golfterrein van 9 holes aan te leggen. Het golfterrein zou liggen in de deelgemeente Jezus Eik op de domeinen „Marnix” en „Dronkenmansweg”. Het Gemeentebestuur weigert een vergunning af te leveren, en volgt hiermee het ongunstig advies van de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu — Vlaams Brabant van 12 augustus 1987, die zich daarbij steunt op het KB van 28 december 1972.

Intussen echter heeft de bevoegde „Vlaamse” Gemeenschapsminister, zonder het Gemeentebestuur te kennen, zelf aan de PVBA Golf Practice Club in een brief laten weten, dat een vergunning niet noodzakelijk is onder de volgende voorwaarden :

- er mag geen ontbossing plaatsvinden ;
- er mogen geen bouwwerken of verbouwingen plaatsgrijpen ;
- de bestemming van bestaande bouwwerken mag niet gewijzigd worden ;
- reliëfwijzigingen van meer dan 50 cm zijn niet toegestaan.

Dit is op zijn minst een flagrante inbreuk tegen de gemeentelijke autonomie. Bovendien moet de bevoegde Gemeenschapsminister toch geweten hebben dat de PVBA aan deze voorwaarden nooit kon voldoen.

De PVBA Golf Practice begint de werken begin 1988 en overtreedt, zoals verwacht, ongeveer alle regle-

menten ter zake : er wordt een parkeergelegenheid gepland, het bestaande boswachterhuis wordt verbouwd tot een clubhuis, wat wel degelijk een bestemmingswijziging inhoudt, en de reliëfwijziging bedraagt meer dan 50 cm. Voor dit alle is dus wel degelijk een vergunning nodig. Toch doet de overheid of de neus bloedt en laat verder begaan.

De politie laat dan ook meermaals de werken stilleggen. De PVBA verloor tot tweemaal toe in eerste aanleg het kortgeding dat tegen het Gemeentebestuur van Overijse werd ingespannen. Deze zaken zijn nog in behandeling in beroep.

Het Gemeentebestuur van Overijse, hierin gesteund door de Vlaamse bevolking, probeert dan op een andere manier de PVBA een halt toe te roepen. Zo werd door de Gemeenteraad van 23 februari 1988 een politiereglement uitgevaardigd dat een afsluiting voor een golfterrein dat zich in een straal bevindt van 200 meter van de openbare weg gebiedt om zo de PVBA te dwingen een vergunning aan te vragen. Voor zo'n afsluiting is inderdaad een vergunning vereist. Dan komt er een tweede onbegrijpelijke ingreep van bovenaf. Gemeenschapsminister Beysen vernietigt het politiereglement, met de wel zeer zwakke motivering dat door dit politiereglement „het algemeen belang geschaad” wordt. Begrijp wie kan. Op 18 oktober 1988 wordt door de Gemeenteraad een soortgelijk politiereglement uitgevaardigd, dat dit keer een afsluiting gebiedt voor een golfterrein in een straal van 150 meter van de openbare weg.

Het Gemeentebestuur gaat nog een stap verder. Op 18 oktober 1988 levert men een Bijzonder Plan van Aanleg „Hoog-Jezus Eik” af, BPA nummer 44, dat naar de hogere overheden werd doorgezonden, evenwel tot nog toe zonder resultaat.

Wij staan hier dus voor een even onbegrijpelijke als ergerlijke zaak. Men moet het meemaken dat een „Vlaamse” Gemeenschapsminister het toelaat dat de arrogante francofonie zich in Vlaams Brabant verder uitbreidt. Meer nog, hij is er medeplichtig aan,

Annemans

door het Gemeentebestuur van Overijse te dwarsbomen waar het maar enigszins kan. Men kan zich afvragen waarom.

Hierbij passen enkele bedenkingen en vragen. Waarom heeft de bevoegde Minister niet het ongunstig advies gevolgd van de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu - Vlaams Brabant ? Waarom heeft de Minister slaafs alle aanspraken van de Waalse PVBA ingewilligd ?

Hoe verklaart de Minister dat de PVBA Golf Practice Club geen vergunning nodig heeft om het golfterrein aan te leggen, terwijl de PVBA alle reglementen ter zake met voeten treedt, en het voor iedereen duidelijk is dat een vergunning wel degelijk vereist is ? Waarom heeft de bevoegde Minister, tegen de beslissing van het Gemeentebestuur van Overijse in, op 3 november 1987 persoonlijk de PVBA Golf Practice Club laten weten dat men gerust met de werken kon beginnen, goed wetende dat een vergunning noodzakelijk was ? Waarom werd en wordt hier de gemeentelijke autonomie op een schandelijke wijze beknot ? Waarom heeft de Raad van State het koninklijk besluit van 12 december 1979, waarbij het domein „Marnix” en „Dronkemansweg” werd beschermd, vernietigd ? Onder wiens druk gebeurde dat ?

In 1985 diende het Gemeentebestuur van Overijse een aanvraag in tot herbescherming van het domein. Hoe zit het met die aanvraag ?

Hoever staat het met de behandeling van het bijzonder plan van aanleg nummer 44 ?

Waarom heeft de bevoegde Minister het politiereglement van 23 februari 1988 vernietigd ?

Waarom houden de hogere overheden de hand boven het hoofd van de francofone bourgeoisie ? Men kan toch moeilijk aannemen dat in deze zaak de normale procedures gevolgd zijn. Bijgevolg zijn hier andere krachten aan het werk. Wie zijn de machtige beschermheren ?

Wat zal de Minister ondernemen om

de werken stil te leggen en het domein zijn oorspronkelijke bestemming terug te schenken ?

Welke politiek denkt de Minister te voeren opdat aan de Franstalige inwijking in Vlaams-Brabant een halt wordt toegeroepen ? Het is toch onmogelijk aanvaardbaar dat in een gebied, waarvoor de Vlaamse Executieve bevoegd is, een lid van diezelfde Vlaamse Executieve onder één hoedje speelt met de francofone bourgeoisie, die geen enkel respect opbrengt voor het Vlaamse karakter van de streek.

Meent de Minister niet dat alles in het werk moet worden gesteld opdat deze streek op milieugebied onaangestast blijft, en tevens haar Vlaams karakter blijft behouden ?

Ik had op deze vragen graag een duidelijk antwoord gehad. Deze zaak is te belangrijk om er argeloos overheen te gaan. Een stuk ongerepte natuur hoeft niet te verdwijnen omdat een clubje uit de hogere rangen van onze samenleving een verzetje wil. Dat zulks in de onwettigheid gebeurt en met de goedkeuring van de Gemeenschapsminister zelf, maakt deze zaak des te erger en het geloof in een rechtstaat des te zwakker.

Bovendien wordt de verfransing op deze manier in de hand gewerkt. Gaat Vlaanderen, nadat het Brussel heeft losgelaten, nu ook Vlaams Brabant overleveren aan de door niets te stillen Franstalige landhonger ? Mijnheer de Minister, indien u zo verdergaat met de Franstaligen op hun wenken te bedienen, moet u, wanneer de verfransing een feit zal zijn, niet aan de klagmuur komen staan met de drogreden : „Wir haben es nicht gewusst”. Het Vlaams Blok zal u in elk geval gewaarschuwd hebben. **(Applaus-**

De Voorzitter : De heer Vervaeet heeft het woord.

De heer D. Vervaeet (op de tribune) : Voorzitter, Minister, collega's, vooraf wil ik de heer Annemans het volgende zeggen : „Sie haben es vielleicht gewusst, aber ziemlich zu spät”. Inderdaad, mijnheer de Minister, onze collega maakt het u iets te

gemakkelijk, in de eerste plaats omdat ik u uitgerekend op 16 januari 1989 precies dezelfde vraag heb gesteld over het golfterrein in Overijse. Maar goed, het is misschien interessant om te vernemen wat er intussen met dit dossier is gebeurd. De heer Annemans maakt het u ook iets te gemakkelijk omdat hij, zoals velen, oorzaak en gevolg verwart. De verloedering van Vlaams-Brabant is niet enkel van taalpolitieke aard, maar evenzeer van financieel en economische aard, met desastreuze gevolgen voor de ruimtelijke ordening, de landinrichting, het natuurbehoud en het milieu. Kortom, de hele zorg om het landschap is daar nagenoeg om zeep.

Indien er echt niet zo spoedig mogelijk wordt ingegrepen, dan groeit het noordelijk deel van Vlaams-Brabant uit tot één groot industrieterrein met her en der, als groen toemaatje, een golfterrein, zoals in Melsbroek en, volgens de jongste geruchten, in Meise. Dit is een spijtige evolutie. Deze toemaatjes worden jammer genoeg nog aangevuld met andere toemaatjes, die niet zo „groen” zijn, zoals bij voorbeeld het grote probleem dat is ontstaan rond het storten van afval in het bos van Aa te Zemst. Dat is de evolutie in het noorden.

Het zuiden van Vlaams-Brabant evolueert totaal anders. Daar groeit men naar een residentieel gebied dat precies tussen Brussel en Wallonië ligt. Zuidelijk Vlaams-Brabant wordt een residentieel gebied dat wellicht zal openstaan voor de grote Europese invasie. Het zal landelijk blijven, maar het zal residentieel worden en open blijven staan voor „de grote blijde intocht van Europeanen in Vlaanderen”. Dat is een evolutie die wij absoluut in de gaten moeten houden.

Als **Manu Ruys** vandaag in de **Standaard** schrijft dat wij nieuwe leiders moeten hebben die op zoek moeten gaan naar nieuwe taken, dan is hier voor hen al een zeer grote taak weggelegd, namelijk de zorg voor het behoud en de gaafheid van Vlaams-Brabant. Ik betwist niet dat er in Overijse juridische problemen zijn, zoals bij voorbeeld ook in Meise, maar de zaak van de golfterreinen

Vervae

vraagt een bredere aanpak. Mijnheer de Minister, ik heb daarnet het probleem een beetje ruimer geschetst. Ik zal het u moeilijker maken : graag vernam ik van u welke uw plannen zijn om Vlaams-Brabant als het ware te laten anticiperen op wat er in Brussel op stedenbouwkundig vlak gaande is. (*Applaus*)

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dit is niet de eerste maal dat men mij over de aanleg van golfterreinen interpelleert. Er heerst als het ware een „golfrage”. Ik stel in elk geval vast dat de aanleg van golfterreinen de burgers bekomert.

Tijdens een vorige interpellatie heb ik reeds benadrukt dat ik geen golfspeler en a fortiori ook geen lid van een golfclub ben zodat ik het probleem op een meer serene wijze kan benaderen.

De heer Vervae vraagt welke de plannen zijn in verband met Vlaams-Brabant. Alhoewel dit een zeer interessant onderwerp is om grondig uit te diepen wil ik ter zake geen algemeenheden de lucht in slingeren, noch van de hak op de tak springen. Wel kan ik hem zeggen dat, indien hij dat wenst, wij ter zake fundamenteel van gedachten kunnen wisselen en ik dan precieze antwoorden op zijn vragen kan verstrekken.

Het probleem dat wordt aangehaald situeert zich niet enkel binnen het kader van de ruimtelijke ordening maar heeft ook te maken met het milieubeleid ; de eventuele verkeersinfrastructuur — denken wij maar aan de beweging rond de TGV — ; de socio-economische ontwikkeling van het gebied in kwestie ; de industrieterreinen, enzovoort. Het heeft ook te maken met iets waar wij allen voor zijn, met name van Brussel de hoofdstad van Europa te maken. U kent de acties die daarvoor hebben plaatsgevonden. Wij zullen er de gevolgen van moeten dragen op allerhande gebied, ook op het vlak van ruimtelijke ordening en huisvesting.

Zo kom ik tot mijn antwoord op de interpellatie van de heer Annemans. Ik heb met aandacht dat dossier nagekeken. Om één en ander te vereenvoudigen zal ik de vragen nummers 1, 2, 3 en 4 en ook de heer Vervae heeft hierover gesproken inzake de houding van de Minister, AROL en de gemeente Overijse ten opzichte van de aanleg van het bewuste golfterrein, samen beantwoorden. Ik herneem even de data want die hebben hun belang.

Op 29 juni 1987 ontving het Gemeentebestuur van Overijse een aanvraag tot het aanleggen van een golfterrein langs de Gemslaan, zich uitstrekkend over 9 „holes”. In zitting van 2 juli 1987 — 4 dagen later — formuleerde het College van Burgemeester en Schepenen een voorlopig ongunstig advies, gelet op de ligging van het bewuste domein in het agrarisch gebied.

De provinciale directie Vlaams Brabant van de AROL — gevestigd in Leuven — verstrekte op 12 augustus 1987 — 1 maand later — een ongunstig advies, waarop het College van Burgemeester en Schepenen van Overijse op 19 augustus 1987 de bouwvergunning weigerde, zoals de procedure het bepaalt.

Mijn overvoorganger heeft niet het advies van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu naast zich neergelegd, evenmin heeft hij, zoals u het stelt, „slaafs de aanspraken van de PVBA in kwestie ingewilligd”.

In zijn hoedanigheid van Gemeenschapsminister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening heeft mijn overvoorganger op 3 november 1987 aan de aanvrager, de PVBA Golf Practice Club, laten weten — het is een algemene regel, het heeft niet enkel betrekking op dit specifieke geval van Overijse — dat een project niet vergunningsplichtig is — ik verwijs naar artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 — zo geen ontbossing, geen bouwwerken of verbouwingen worden uitgevoerd, geen bestemmingswijzigingen aan bestaande gebouwen worden doorgevoerd en tevens geen aanmerkelijke reliëfwijzigingen. Wat dit laatste betreft, wordt

als norm 50 cm aangehouden, overeenkomstig een vaste rechtspraak van de Raad van State.

Er kan dus zeker niet beweerd worden dat men met de werken „gerust” kon beginnen zonder de nodige vergunningen. Wel kan worden gesteld dat het gebruik van de terreinen als golfterrein nergens vergunningsplichtig gesteld is, voor zover er geen vergunningsplichtige werken uitgevoerd worden.

Van overheidswege kan niet ingegrepen worden inzake initiatieven, zoals de aanleg van bepaalde golfterreinen, die kunnen gerealiseerd worden, zonder dat onder eender welke vorm ingrepen worden gepleegd die vergunningsplichtig zijn. Wil men in het fameuze artikel 44 van de Wet op de Stedebouw stellen dat een golfterrein vergunningsplichtig is, zonder vermelding van die bijkomende modaliteiten, dan zal ik mij daar niet tegen verzetten, maar tot nog toe dien ik mij aan de wet te houden. Wanneer overtredingen van artikel 44 worden vastgesteld, dan wordt ook opgetreden, getuige het meermaals stilleggen van de werken door de gemeente.

Uw vragen nummers 5 en 9 betreffen de gemeentelijke autonomie. De gemeentelijke autonomie werd en wordt hier nergens beknot. Op uw vraag waarom de bevoegde Gemeenschapsminister het politiereglement van 23 februari 1988 heeft vernietigd, mag en kan ik u niet antwoorden en wel om reden dat deze aangelegenheid tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden behoort, bevoegdheid die mij op dit ogenblik niet is toegewezen.

Wél heb ik mijn zeg over de gemeentelijke initiatieven welke de ruimtelijke ordening aanbelangen, onder meer het goed- of afkeuren van BPA's, van bouwverordeningen en dies meer. De gemeente beschikt inderdaad over deze verschillende actiemiddelen om haar inzichten en opties te realiseren. De gemeente Overijse heeft ook niet nagelaten die middelen waarover ik wel zeggenschap heb, in te zetten. Wanneer een overtreding van het politiereglement

Waltiel

wordt vastgesteld, kan worden overgegaan tot het opstellen van een proces-verbaal en tot stilleggen der werken.

Als democraat laat mij de mening en het streven van de rechtstreeks betrokkenen niet onverschillig. Ik stel vast dat de gemeenteraad van Overijse, unaniem, tegen de inplanting van dit terrein is gekant. Zulks is niet doorslaggevend voor mijn besluitvorming, maar is zeker één der belangrijke gegevens waarmede ik rekening zal houden.

Vraag 6 betreft het vernietigingsbesluit van de Raad van State inzake de klassering als landschap.

Over de motivering van een arrest van de Raad van State uit het jaar 1985 hoef ik mij niet uit te spreken. Evenmin over diegenen welke zeggend druk zouden hebben uitgeoefend op dit hoog rechtscollege. Desondanks wil ik ter informatie van de achtbare interpellant volgende gegevens mededelen. Het klasseringsbesluit als landschap, van 12 december 1979, genomen na een initiatief van de VZW Liga van de Vrienden van het Zoniënwoud — weliswaar betreffende andermans eigendom, maar dat is bijzaak — werd op 7 maart 1985 door de Raad van State vernietigd.

Het verzoekschrift daartoe werd ingediend op 29 januari 1980 door de toenmalige eigenaars en werd later hervat door de opvolger-eigenaar.

De Raad van State verantwoordt dit vernietigingsbesluit met ~~de~~ overweging dat het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, dat aan de basis lag van de klassering, niet voldoende gemotiveerd was. Het klasseringsbesluit stelde dat het domein of de domeinen, omwille van hun historische, esthetische en wetenschappelijke waarde, dienden te worden beschermd, maar er werd geen enkel element aangehaald om die historische, esthetische en wetenschappelijke waarde te bewijzen.

Indien u meent dat de Raad van State onder druk gehandeld heeft, moet u

daarover uitleg vragen aan deze instelling. Daarover kan en mag ik mij niet uitspreken.

Vraag 7 betreft de nieuw ingeleide klasseringsprocedure door de gemeente Overijse.

In 1985 werd door de gemeente inderdaad een vraag tot klassering als landschap ingediend. Men zou kunnen zeggen „in tempore non suspecto”, aangezien er over de aanleg van het golfterrein toen nog geen sprake was, dit dateert van 1987. Deze procedure is nog niet ten einde. Om te vermijden dat de Raad van State met dezelfde argumenten nog eens eenzelfde besluit zou nemen, is het nodig dat de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, Bestuur van Monumenten en Landschappen, met een degelijke motivering voor de dag komt en dat de procedure tot in de puntjes wordt gevolgd want de tegenstanders zijn geducht. Een gedegen prospectie en het inventariseren van het betrokken gebied, die de beoordeling van zijn waarde moeten ondersteunen, vergen tijd.

Een tweede moeilijkheid, die een snelle afhandeling van de rangschikkingsprocedure in de weg staat, is de noodzakelijke identificatie van alle betrokken eigenaars. Hierbij is het Bestuur voor Monumenten en Landschappen afhankelijk van drie instanties : de Bewaarder van het Kadaster ; de Ontvanger der Registratie- en Successierechten en voor de adresverificatie de bestuurscolleges van de gemeenten waarin de betrokken eigenaars woonachtig zijn.

Als deze procedure niet nauwgezet wordt doorlopen, kan dit later als een grond voor de vernietiging van het rangschikkingsbesluit worden ingeroepen. Voor het betrokken domein is deze operatie enigszins ingewikkeld, omdat de woon- en verblijfplaats van een aantal eigenaars bijzonder veranderlijk blijken te zijn. Bovendien wonen enkelen onder hen in het buitenland, zodat ook op het Ministerie van Buitenlandse Betrekkingen een beroep moest worden gedaan. Ten slotte was ook de eigendomstoestand binnen het gebied aan snelle veranderingen onderhevig : onmiddellijk nadat het Bestuur voor

Monumenten en Landschappen de eigendomstoestand had vastgesteld, veranderde een belangrijk stuk van eigenaar.

Momenteel is het zo dat de hierboven beschreven procedures, op een paar details na, afgewikkeld zijn. Over afzienbare tijd zal het rangschikkingsvoorstel, zonder veel risico voor procedurefouten, aan de betrokken eigenaars en instanties kunnen worden betekend. Zoals u weet, impliceert deze betekening het van kracht worden van een „voorlopige bescherming”.

Een achtste vraag betreft de behandeling van het BPA nummer 44.

Het BPA nummer 44, genaamd „Hoog Jezus Eik”, werd besproken in de plenaire vergadering van alle betrokken overheidsinstanties van 16 mei 1988, waarna door het Gemeentebestuur op 7 juni 1988 aangepaste plannen en stedenbouwkundige voorschriften aan de administratie ter informatie werden toegezonden. Het openbaar onderzoek werd gestart op 25 juli 1988 en beëindigd op 24 augustus 1988, waarna het BPA door de gemeenteraad met beslissing van 18 oktober 1988 definitief werd aanvaard en op 28 november 1988 aan de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Brabant voor advies werd overgemaakt.

Wanneer men een weinig vertrouwd is met de wettelijke voorziene procedures ter goedkeuring van een BPA, moet men toegeven dat hier buitengewoon snel werd gewerkt. Het goedkeuren van een BPA, waar geen bijzondere moeilijkheden of discussies aan verbonden zijn, duurt, indien men gewoon de wettelijke voorziene termijnen optelt, waarbinnen alle betrokken instanties advies moeten geven, minstens 9 maand. Daarin zijn de voorbereidende periode voor het opstellen der plannen, de voorafgaande besprekingen, het houden van de plenaire vergadering, het aanpassen van de plannen en dergelijke niet inbegrepen, zodat men normaliter voor afwikkeling van de procedure voor goedkeuring van een BPA minstens 15 à 16 maand moet rekenen.

Waltiel

Voor het BPA in kwestie werd zoals gezegd de plenaire vergadering gehouden op 16 mei 1988. Reeds op 28 november 1988 werd het dossier, na het doorlopen van het openbaar onderzoek, na voorlegging aan de Regionale Commissie voor Advies, en na definitieve aanvaarding door de gemeente aan de Bestendige Deputatie van Brabant voor advies overgemaakt.

Mijnheer Vervaet heeft gevraagd welke de huidige stand van zaken is. Deze morgen heb ik mij nogmaals geïnformeerd. Oorspronkelijk dacht ik u te moeten zeggen dat het BPA nog steeds bij de Bestendige Deputatie van Brabant berustte. Inderdaad, deze instantie is enkele weken achterop ten opzichte van de wettelijke termijn. Het advies van de Bestendige Deputatie werd echter uitgebracht op 23 februari 1989. Op 27 februari, eergisteren dus, werd het overgemaakt aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu van de Provincie Brabant. Deze instantie zal het BPA overmaken aan het hoofdbestuur, dat het plan aan mij zal voorleggen. Ik kan u verzekeren geen dag te zullen wachten om een beslissing ter zake te nemen. Ik geloof dat u niet mag zeggen dat vanuit de hogere overheid niets werd gedaan. Wanneer men al die data op een rijtje zet, stelt men vast dat de zaak met de zweep werd afgehandeld.

Dan kom ik tot uw tiende vraag wie de francofone bourgeoisie beschermt. Ik zie niet in waar de overheden hier de hand boven het hoofd van de francofone bourgeoisie zouden houden. Als Oud-Voorzitter van het Liberaal Verbond en als oudstrijder tegen het Egmontpact, zou ik mijn verleden verloochenen door zulks te doen. De zaak werd afgehandeld en zal steeds worden afgehandeld uitgaande van feitelijke situaties, onafhankelijk van de persoon van de aanvrager en dit volgens de wettelijke procedures.

Zulks kan en moet trouwens de enige gedragsregel zijn. Van kwalijke krachten of machtige beschermheren heb ik tot dusver in heel deze aange-

legenheid gelukkig geen last gehad. Ik kan u verzekeren dat ik mij niet laat manipuleren door eender wie, ook niet door de franstalige bourgeoisie, ook en zeker niet door de TAK-mensen en actiegroepen van ik weet niet waar, die meenden in mijn tuin de zondagvoormiddagrust van mijn familie te mogen storen, door juist daar een bouwovertreiding te begaan. Mijn tuin is immers beschermd natuurgebied waar in uw optiek geen bestemmingswijziging doorgang mag vinden en waar dus geen golf mag worden gespeeld.

Uw vraag 11 betreft de maatregelen die zullen genomen worden.

Indien overtredingen, welke ook, zich voordoen zullen de werken stilgelegd worden. Dit kan gebeuren op initiatief van de gemeente of van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu of van de Rechtbanken.

Verder wordt, wat eventuele overtredingen betreft, deze aangelegenheid behandeld overeenkomstig de wettelijke beschikkingen, meer bepaald hoofdstuk III van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw. De artikelen van dit hoofdstuk handelen over de strafbepalingen zoals het stilleggen van de werken, het instellen van de vroegere toestand met een dwangsom per dag, enzovoort.

De vragen 12 en 13 betreffen het Vlaams karakter van het betrokken gebied.

Het verwondert mij geenszins dat het geachte lid zich tegen de inwijking afzet. Ik moet u echter mededelen — voor zover nodig — dat dit in eerste instantie geen bevoegdheid is van de Minister van Ruimtelijke Ordening. Niettemin, en dat weet u maar al te best, dacht men de gewestplannen en in het bijzonder de bijzondere voorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse te gebruiken, om de verfransing tegen te gaan.

Is zulks gelukt? De perikelen rond de Groene Gordel die tenslotte tot een gruyèrekaas werd herleid, onderstrepen het mislukken van dit al te

geïmproviseerd opzet. Ik heb mij noch met de francofone bourgeoisie ingelaten, noch ermee spelletjes gespeeld, al dan niet onder een hoedje, en ik ben ook niet bereid dat te doen. Mij komt het voor dat wanneer men thans aan de klagmuur komt staan wegens een oefengolfterrein in Overijse, als element van verfransing, men op dit stuk een hopeloos achterhoedegevecht levert. Het is als krijgertje spelen met een houten sabel in een smalle steeg, wanneer de veldslag al geleverd is in het open veld. De verfransing zal er komen, veel meer door de bestending van de taalfaciliteiten, door de regelingen in het Brusselse Gewest, door de overtalrijke onomkeerbare toegevingen die met de jongste wetten aan de franstaligen werden gedaan, dan door de aanleg van golfterreinen.

Daarna moet men niet zeggen, om uw terminologie te hernemen „Wir haben es nicht gewusst”, noch die van de heer Vervaet „Wir haben es gewusst aber ziemlich zu spat” maar wél „Wir haben es nicht gewollt”.

Ik kan u verzekeren dat het beleid dat gericht is op een goede ruimtelijke ordening met daaruit voortvloeiend het bewaren van het karakter van een streek, zal worden verder gezet.

Inderdaad ben ik de mening toegedaan dat alles in het werk moet worden gesteld om deze streek op milieugebied en op het vlak van het Vlaamse karakter onaangetast te bewaren. Voor elke streek moet dit trouwens een optimaal streven zijn.

Ten slotte kom ik bij uw veertiende en laatste vraag betreffende het elitair karakter van de golfsport. Tenslotte vind ik het ook niet onbelangrijk enkele bedenkingen naar voren te brengen ten opzichte van uw beweringen, dat hier alles toegelaten werd om een clubje uit de hogere rangen van onze samenleving de mogelijkheid te bieden zich uit te leven via deze soort van sportbeoefening. Reeds vroeger heb ik naar aanleiding van interpellaties gesteld, dat we het nog zullen beleven dat de golfsport hier net zo populair zal worden als in de ons omringende landen en in de rest van de wereld.

Waltniel

Het elitaire karakter dat u nog altijd meent te moeten onderkennen in het beoefenen van deze sport wordt geleidelijk ontkracht door het analyseren van de zich voordoende evoluties. U zou moeten weten dat de golf-sport mondiaal gezien de meest beoefende balsport is en door de medische wereld als één der meest gezonde sporten wordt aanzien. Ik heb een nota van een bepaalde milieuvereniging waarin gesteld wordt dat de golf-sport niets is. Ik heb mij erover geïnformeerd, want ik ben bezig een beleidsnota op te maken, en ik kan stellen dat in de medische wereld de golf-sport als een zeer gezonde sport, zowel fysisch als psychisch, wordt beschouwd. Het openstellen van voor iedereen toegankelijke openbare golfbanen — er is een experiment gaande in Oudenaarde — en het feit dat daardoor het elitaire karakter van deze sport zal vervagen, lijkt mij een optie te zijn waar in een nabije toekomst zeer ernstig zal moeten worden over nagedacht.

Ik beschouw de aanleg van een golf-terrein niet noodzakelijk als een aanslag op het natuurpatrimonium en op de open ruimte. De ontwerpers van de gewestplannen in de jaren zestig en zeventig beschouwden de golf-terreinen veel meer als een element van natuurbehoud en van bescherming van de open ruimte. Het is daarom dat men in die jaren op de Gewest-plannen niet specifiek de golf-terreinen heeft aangeduid als recreatiezone omdat de recreatiezone wel een mogelijkheid tot aanpassing van de natuurlijke open ruimte inhield. Binnen het kader van het beleid hier voren geschetst en met als voorwaarde de planologische en ecologische haalbaarheid, ben ik ervan overtuigd dat binnen afzienbare tijd deze sport hier dezelfde verspreiding zal kennen als in de ons omringende landen.

Ik heb u mijn mening gegeven over het specifieke geval van Overijse met data en feiten. Ik heb u de stand van

het dossier gegeven. Dat zal mij eerstdaags, het zal ervan afhangen hoe vlug AROL-Brabant dit aan het hoofdbestuur overmaakt, ter beslissing worden voorgelegd.

Ik heb ook getracht gans de hetze rond de aanleg van golf-terreinen en rond het beoefenen van deze sport enigszins te ontkrachten. Ik denk dat de golf-sport een goede en een gezonde sport is die in het bereik van heel de bevolking zou moeten worden gebracht zoals dat destijds ook met andere sporten, met name de tennis-sport, het geval is geweest. (**Applaus bij de PW**)

De heer D. Vervae : Mijnheer de Voorzitter, ik wil de Minister danken in de eerste plaats om zijn verrassend bloemrijke taal, in de tweede plaats om het feit dat hij hier heeft bevestigd dat op 27 februari 1989 het dossier over het golf-terrein in Overijse via AROL-Leuven en via het hoofdbestuur van AROL zal worden voorgelegd voor een eventuele ministeriële goed- of afkeuring en in de derde plaats omdat hij de problematiek onderkent die ontstaan is tussen de Hoofdstad Brussel en Vlaams Brabant. Het verheugt mij dat hij zich bereid heeft verklaard in de toekomst daarover een discussie aan te gaan.

Indiening van moties

De Voorzitter : Door de heer K. Dillen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— gehoord de interpellatie van collega Gerolf Annemans tot de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting over het golf-terrein van Overijse en de eruit voortvloeiende verfransing van Vlaams Brabant ;

— gehoord het antwoord van de Gemeenschapsminister ;

— beveelt de Vlaamse Executieve aan in bedoelde Streek het openbaar

landschapsbezit te vrijwaren en de verfransing van Vlaams Brabant, via onder meer golf-terreinen, radicaal tegen te gaan.”

Door de heren Peeters en Pede werd tot besluit van deze interpellatie een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— gehoord de interpellatie van de heer Annemans tot de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting,

over het golf-terrein van Overijse en de eruit voortvloeiende verfransing van Vlaams Brabant ;

— gehoord het daarop door de Minister verstrekt antwoord ;

— gaat over tot de orde van de dag.”

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt om 12.40 uur gesloten.**

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (R.v.O. art. 22)

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

Vergadering van 28 februari 1989

Vaste verslaggever : de heer J. Van der Sande, Secretaris van de Commissie

Vraag om uitleg van mevrouw M. Vogels aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, in verband met de geplande evaluatie van de zogenaamde Fokus-projecten.

1. Uiteenzetting van de vraag door mevrouw M. Vogels :

Mijnheer de Minister, u weet dat ik mij al jaren bekommer om minderbeperkende en alternatieve opvangvormen voor gehandicapten. De filosofie van de minstbeperkende opvang is algemeen aanvaard maar de concrete toepassing ervan stuit nogal eens op budgettaire muren. Tegelijkertijd echter creëert dit voor de gehandicapten zelf een enorm dilemma.

Aan de ene kant creëert men hoge verwachtingen door elkaar opvolgende beleidsplannen en ontwerpen, aan de andere kant worden de geïnteresseerden geconfronteerd met een te klein aanbod om aan hun verwachtingen te voldoen.

Bij voorbeeld het Fokus-wonen in Vlaanderen. Vanuit idealisme en gesteund door aanmoedigingstoelagen en tijdelijke statuten groeiden een aantal projecten.

Momenteel bestaan er 3 Fokus-organisaties in Vlaanderen met name Nationale Vereniging voor Huisvesting van Mindervaliden, Fokus Vlaanderen en Fokus Wonen en Emancipatie.

Deze organisaties ontstonden niet vanuit de overheid maar vanuit het privé-initiatief hierbij gestimuleerd door de grote nood aan zelfstandig wonen die zij concreet ervoeren. Alleen al de laatste organisatie Fokus Wonen en Emancipatie heeft een wachtlijst voor een 200-tal kandidaat-bewoners voor een Fokuswoning.

De frustratie bij deze mensen is enorm groot omdat ze geen enkel zicht hebben op de concrete doelstellingen van het beleid ter zake. Alhoewel dit reeds jaren wordt beloofd is er nog steeds geen concrete reglementering voor de Fokusprojecten. Momenteel worden een aantal projecten ad hoc gesubsidiëerd op uw begroting maar garantie voor continuïteit op verdere uitbouw is er op die manier niet.

Dit is juist in dit geval extra moeilijk gezien de aard van de projecten die moeten ingebouwd worden in nieuwe (sociale) woonwijken wat betekent dat een beslissing vandaag maar concreet resultaat — een Fokuswoning — oplevert binnen 4 à 5 jaar.

Bovendien worden deze mensen bijna permanent geconfronteerd met nieuwe verantwoordelijken. Als ik goed ben ingelicht zijn op 1 jaar tijd 3 verschillende mensen verantwoordelijk geweest voor de zelfstandig-wonen-projecten, mensen die zich steeds weer moeten inwerken (kan hen niet kwalijk worden genomen) en het hele dossier van vooraf aan moeten instuderen. Bepaalde vertegenwoordigers van bovengenoemde organisaties hebben vaak de indruk dat ze meer als vormingswerker dan als belangenverdediger optreden. Er heerst dan ook momenteel nogal wat beroering over het bericht dat men een reglementering nogmaals zou uitstellen om eerst een evaluatie te maken van de bestaande projecten.

Ik denk dat niemand echt problemen heeft met een evaluatie op zich op voorwaarde dat :

- die werkelijk en effectief gevolgd wordt door een decretale regeling of reglementering en dit op korte termijn ;
- die evaluatie op serieuze basis gebeurt en in samenspraak met de bestaande organisaties en projecten.

De grote vrees is dat na de beleidsvacua die we de laatste jaren kenden alles nu nog eens zal stilliggen als gevolg van de evaluatie en dit terwijl honderden fysisch gehandicapten wachten op een zelfstandig woonproject.

Vandaar ook deze vraag om uitleg. Wat betekent een evaluatie op dit moment en hoe wordt ze opgevat wetende dat men hoe dan ook een evaluatie doet van een onvolmaakte situatie. Volgende elementen zijn hier van belang

- fokusprojecten zijn op toevallige wijze tot stand gekomen uit plaatselijk initiatief ;
- het gebrek aan onderhandelingsmandaat met bouwheren met als gevolg vaak slecht of eenzijdig aangepaste woningen ;
- projecten functioneren met ADL-hulp in een systeem van kunst- en vliegwerk onder andere door samenwerkingsverbanden tussen niet erg happige gezinsverpleging, thuiszorg en ADL-permanenten ;
- geen echte integratie in bestaande woonentiteiten ;

- in dit verband moeten we zonder rancune en vooroordelen durven kijken naar de situatie in Nederland ;
- als men werkt met enquetering van huidige bewoners moet men weten dat men een onvolmaakte situatie evalueert en rekening houden met het feit dat mensen omwille van schaarste aan woningen en alternatieven weinig kritiek durven geven.

Mijn concrete vragen luiden :

- wie zal dit onderzoek doen, wat is de concrete opdracht of onderzoeksdoelstelling en wat is het voorziene budget ;
- zijn de bestaande projecten en organisaties bij de voorbereidende fase betrokken en zo ja, op welke manier ;
- wordt er een vergelijking gemaakt met buitenlandse situaties ;
- over welke termijn zal dit onderzoek lopen en zal dit gevolgd worden door een decretale regeling ?

2. Antwoord van de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

De Gemeenschapsminister reageert verontwaardigd op de insinuatie als zouden zijn kabinetmedewerkers hun taak niet of onvoldoende aankunnen. Toen hij in de vorige Executieve over meerdere medewerkers beschikte, had hij ook de sector Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid.

Er hebben mutaties plaatsgehad die voortvloeien uit gewijzigde omstandigheden of persoonlijke beslissingen. De projecten zelfstandig wonen werden gevolgd door twee personen. De aantijging dat de sector gehandicaptenzorg in het kabinet steeds weer moet ingestudeerd worden door mensen die zich eerst moeten inwerken is een onjuiste uitspraak. De Gemeenschapsminister wil eraan herinneren dat de vraagsteller ooit lovend heeft gesproken over het gehandicaptenbeleid van zijn voorganger mevrouw Steyaert wier inspanningen hij ter zake voortzet.

De financiële steun die aan de Focus-projecten gegeven wordt is de volgende :

1. Facultatieve betoelaagde Focus-projecten Begroting 1987 — Art. 33.02.02 (Sectie 58 — Zorg voor Minder-Validen)

Focus-Gent	3.000.000 frank
I.Z.W. Leuven	750.000 frank
	3.750.000 frank

Focus-Vlaanderen-V.Z.W. (Federatie Focus-projecten)	49.500 frank
--	--------------

2. Gesubsidieerde Focus-Diensten Begroting 1988 — Art. 33.02.02 (Sectie 58 — Zorg voor Minder-Validen)

— Focus-Gent	3.000.000 frank
— I.Z.W. Leuven	1.900.000 frank
— Elker-Wonen Antwerpen	4.000.000 frank
— Bloemendaal Grimbergen	4.000.000 frank
	12.900.000 frank

Sinds 1988 is er dus een belangrijke verhoging van toelage voor deze projecten.

Het is overigens zo dat projecten enkel mogelijk zijn indien er voldoende aangepaste woningen zijn, en niet alle sociale woonmaatschappijen zijn bereid of kunnen meewerken aan zo'n projecten.

De Minister wijst erop dat de experimenten slechts zeer recentelijk werden betoelaagd en er een evaluatie nodig is, gelet op de zeer bijzondere en delicate aard van deze dienstverlening. Deze evaluatie kan gebeuren, ofwel door een academische studie, ofwel door beroep te doen op de federaties zelf in onderlinge afspraak. De Gemeenschapsminister geeft de voorkeur aan de tweede mogelijkheid.

De projecten werden verzocht hun voorstel gezamenlijk te formuleren omtrent een vereniging waaraan de evaluatieopdracht kan worden gegeven.

Deze opdracht moet gegevens uit de projecten aanreiken tegen 31 juni.

Verder deelt de Gemeenschapsminister mee dat I.B.F.-functies werden toegekend ter ondersteuning van de projecten te Gent, Grimbergen en Antwerpen.

Wat tenslotte de programmatie betreft.

Een programmatie-cijfer voor de voorzieningen voor volwassen gehandicapten zal richtinggevend zijn voor het aantal in Vlaanderen op te zetten bedden binnen het type Focus-wonen.

Samoy voorspelt tegen 1995 \pm 750 „voorzieningen” voor volwassen gehandicapten buiten de traditionele opvang in begeleid-nursing-gezinsvervangend.

Focus-wonen claimt dat zij 250 plaatsen willen realiseren tegen 2000.

Dit cijfer is nog niet geverifieerd.

3. Replieken

De vraagsteller is geschrokken van de hevige reactie van de Gemeenschapsminister in het begin van zijn antwoord. Zij onderstreept dat het de werknemers van de projecten zijn die hun ontevredenheid uiten.

Haar hoofdbedoeling is geweest te stellen dat een evaluatie nogmaals uitgesteld wordt. Ze is gelukkig te mogen vaststellen dat voor de evaluatie beroep zal worden gedaan op de bestaande federaties.

Een lid van de Commissie vraagt of deze evaluatie niet moet gebeuren in samenwerking met het kabinet voor Huisvesting. Het zou logisch zijn die diensten er bij te betrekken.

De Gemeenschapsminister meent dat de evaluatie handelt over de dienstverlening, maar dat er inderdaad te gelegener tijd overleg zal moeten plaatshebben met de Minister voor Huisvesting.
